№ 181. Poniedziałek, 2 (14) września 1874. № 181.

Prenumerata miejscowa: bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We wtorek, 3 (15) września, — św. Anfima mucz.
We środę, 4 (16) września, — św. Wawiły mucz.
We czwartek, 5 (17) września, — św. Zacharji i Elis. p.

Słońce wsch. o godz. 5 min. 33, zach. o godz. 6 min. 17.

Spostrzeżenia meteorologiczne dostarczane przez obserwatorjum warszawskie. *Dnia 1 (13) Września 1874 roku.*

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	742.0	+ 11.4	83	zachodni.
1	745.7	+ 14.8	65	zachodni.
9	749.8	+ 10.0	89	zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We wtorek, 3 (15) września, — św. Nikodema kapł.
We środę, 4 (16) września, — św. Cyprjana i Eufemji.
We czwartek, 5 (17) września, — 5 ran św. Franciszka.

Wysokość wody na Wiśle stóp 0 cali 5.

* Ich Cesarskie Wysokości Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz Starszy i Wielka Księżna Aleksandra Piotrówna, z Synami Wielkiemi Książętami Mikołajem i Piotrem Mikołajewiczami, raczyli powrócić z zamiejskiego pobytu do stolicy, 29 sierpnia (10 września), o godzinie 5½ po południu.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Rada Państwa, w Departamencie Ekonomji Państwa i na Ogólnem Zebraniu, roztrząsnąwszy wniesione, z Najwyższego rozkazu, przedstawienie sekretarza stanu księcia Urusowa o zarządzaniu zakładami, które były pod protekcją spoczywającej w Bogu Wielkiej Księżny Heleny Pawłównej, *uchwaliła:*

1. Projekt przepisów o Centralnym Zarządzie instytucjami, które były pod protekcją spoczywającej w Bogu Wielkiej Księżny Heleny Pawłównej, przedstawić do Najwyższego Jego Cesarskiej Mości zatwierdzenia.

2. Dla załatwiania i przedstawiania czynności przy Radzie Zarządu instytucjami Wielkiej Księżny Heleny Pawłównej ustanowić w zawiadywaniu IV Wydziału Przybocznej Jego Cesarskiej Mości Kancelarji posadę referenta przy pomienionej Radzie, z zaliczeniem tej posady do VI klasy i VI kategorji pod względem haftu na mundurze i z nadaniem jej płacy 1,500 rubli rocznie.

3. Na najęcie pisarzy i materjały kancelaryjne Radzie Zarządu pomienionemi instytucjami wyznaczyć normalną sumę, po 650 rubli rocznie.

4. Przypadającą na utrzymanie referenta, na najęcie pisarzy i materjały kancelaryjne sumę, w ilości *dwóch tysięcy stu pięćdziesięciu* rubli, wnosić, poczynając od przyszłego 1875 roku do budżetu Departamentu Kasy Państwa, jako oddzielną pozycję § 9 (zapomogi różnym władzom), a w bieżącym roku udzielić na pomienione przedmiota, według obliczenia od 1 lipca, *tysiąc siedmdziesiąt pięć* rubli, z zaliczeniem tego rozchodu na rachunek remanentów z zamkniętych budżetów i z dołączeniem go jako kredyt nadbudżetowy do pomienionego paragrafu bieżącego budżetu Departamentu Kasy Państwa.

Jego Cesarska Mość powyższą uchwałę Rady Państwa, 8 czerwca 1874 roku, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

—

* Najjaśniejszy Pan, według uchwały Komitetu Ministrów, 26 lipca r. b., Najwyżej rozkazać raczył: upoważnić założycieli niedoszłego do skutku akcyjnego Towarzystwa mineralnych wód węglowo-żelaznych pod nazwą „Ruski Schwalbach," otworzyć na nowo zapisy na akcje Towarzystwa w ciągu trzech miesięcy od dnia ich upoważnienia, to jest do 26 października 1874 roku, na zasadach zawartych w §§ 8, 9 i 10 Najwyżej zatwierdzonej 12 czerwca 1873 roku Ustawy Towarzystwa.

—

* Najjaśniejszy Pan, 30-go sierpnia r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić rzeczywistemu radcy stanu, członkowi-dobroczyńcy zgromadzenia sióstr miłosierdzia Świętej Trójcy, szambelanowi Dworu Najwyższego *Miezeńcowowi* — order św. Stanisława 1-ej klasy.

—

* Najjaśniejszy Pan, w skutku poświadczenia przez Zarządzającego Ministerstwem Finansów o wzorowo-gorliwej i pilnej służbie niżej wymienionych osób z Straży Granicznej, 30 sierpnia r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić ordery: św. Anny 3-ej klasy — oficerowi zapasowemu brygady Aleksandrowskiej, sztabs-kapitanowi *Demiankowi* i św. Stanisława 3-ej klasy: oficerom oddziałowym brygad: Zawichostskiej — kapitanowi *Sieńkowskiemu* i sztabs-kapitanowi *Sokołowskiemu*; Kaliskiej — kapitanowi *Janowskiemu* i porucznikom: *Bolszewowi* i *Kuźminowi*; Wierzbołowskiej — sztabs-kapitanowi *Magdence*.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w I Wydziale Przybocznej Jego Cesarskiej Mości Kancelarji, 30 sierpnia r. b., mianowany został Towarzysz Ministra Dóbr Rządowych, rzeczywisty radca stanu książę *Lieven* — sekretarzem stanu Jego Cesarskiej Mości, z pozostawieniem na obecnej posadzie.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, 22-go sierpnia r. b., mianowany został — sztabs-kapitan 10 Małorosyjskiego pułku grenadjerów imienia jenerał-feldmarszałka hrabiego Rumiancowa-Zadunajskiego *Ranczewski* — oficerem zapasowym straży ziemskiej gubernji Łomżyńskiej, z zaliczeniem do piechoty armji.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Straży Granicznej, 9 sierpnia r. b., awansowany został oficer oddziałowy brygady Zawichostskiej kapitan *Bondarew* — na majora, z uwolnieniem ze służby, z mundurem i emeryturą według ustawy; wykreślony został z list, zmarły oficer zapasowy brygady Aleksandrowskiej, sztabs-kapitan *Mieńszczykow*.

—

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, 27 sierpnia r. b., mianowani zostali: pocztmistrz opatowski, sekretarz gubernjalny *Kinl* — pomocnikiem radomskiego pocztmistrza gubernjalnego; odbiorca Staszowskiego Oddziału Pocztowego niemający rangi *Włodarski* — pocztmistrzem janowskim; przetranzlokowany został pocztmistrz janowski, niemający rangi *Brazewicz* — na taką samą posadę do Opatowa.

—

* Przez rozkaz Ministra Oświecenia Publicznego, 24-go sierpnia r. b., oznajmioną została wdzięczność Ministerstwa Oświecenia Publicznego prezydentowi m. Włocławska, w gubernji Warszawskiej, dymisjonowanemu kapitanowi *Dobrowolskiemu* — za gorliwość w sprawie oświecenia publicznego.

—

Ustawa o ogólnych obowiązkach zwierzchników.

(Najwyżej zatwierdzona 10 stycznia 1874 r.).

1. Każdy zwierzchnik obowiązany jest czuwać nad ścisłem wykonywaniem, w powierzonym mu oddziale, wszystkich ściągających się do niego praw, postanowień wojskowych, Najwyższych rozkazów, przepisów, instrukcij, rozporządzeń i rozkazów, oraz nad tem, aby każdy jego podwładny ściśle wykonywał swe obowiązki.

2. Powinien skierowywać wszystkie tak swoje jak i podwładnych mu działania do celu ustanowienia powierzonego mu oddziału. Działając w granicach nadanej mu władzy, we wszystkich sprawach przewyższających jego władzę lub wymagających oddzielnego rozporządzenia, obowiązany jest wnosić przedstawienia do bezpośredniej swojej zwierzchności i bez zachwiania postępować według wskazówek i rozporządzeń swej zwierzchności. Ze swej strony dając wskazówki i instrukcje podwładnym, pozostawia im działanie i rozporządzanie się w granicach nadanej im według prawa władzy i poruczonych im obowiązków.

3. Obowiązany jest mieć dokładne i szczegółowe wiadomości o liczebnym i osobistym składzie powierzonego mu oddziału, w porównaniu z etatem i postanowieniami i przestrzegać tego kompletu osób, ustanowionych według etatu, na różnych posadach i stanowiskach.

4. Przykłada wszelkie starania do tego, aby każdy z jego podwładnych umiał wszystko, co ściąga się do sfery jego obowiązków i zwraca uwagę na najzdolniejszych z swych podwładnych, dla przysposobienia ich do mianowania na otwierające się wyższe posady.

5. Czuwa nad tem, aby na nikogo z powierzonego mu oddziału nie były wkładane obowiązki, nieodpowiednie jego służbowemu przeznaczeniu i stanowisku.

6. Troszczy się o zaoszczędzenie zdrowia osób powierzonego mu oddziału i zachowanie przepisów ochronnych od chorób.

7. Stara się wpoić w swych podwładnych dążenie do sumiennego wykonywania obowiązków i skłonić ich do tego, aby zawsze zachowywali przyzwoitość, okazywali nietylko zwierzchnikom, ale i starszym w randze należyte uszanowanie i wcale nie pozwalali sobie jawnie potępiać rozporządzeń zwierzchności.

8. Obowiązany jest czuwać, aby każdy z podwładnych wykonywał wymagane odeń przez wyznawaną przezeń wiarę chrześciańską obowiązki, wskazane w art. 23 i 25 Zb. Pr. t. XIV ust. o zap. i zat. przest.

9. Zwierzchnik oddziału stara się o zachowanie w powierzonej mu komendzie niezachwianie karności wojskowej i moralności.

10. Stara się: *a*) o ukształcenie wojskowe powierzonych mu wojsk i wczesne przyswojenie sobie nowości pod względem służby frontowej i uzbrojenia; *b*) o ukształcenie wojskowe oficerów i niższych stopni i nauczenie tych ostatnich wszystkiego, co jest postanowione; *c*) o rozwinięcie w wojskach ducha wojskowego i o utrzymanie w nich dzielności wojskowej.

11. Ma staranie o dobre żywienie i utrzymanie niższych stopni, czuwając, aby do każdego dochodziło wszystko dla niego postanowione w całkowitej ilości i należytym gatunku.

12. Obowiązany jest starać się o bezzwłoczne zaopatrzenie ranionych i kalek wojskowych, ubywających z powierzonego mu oddziału w należyte dokumenta i wyznaczenie im ustanowionych emerytur i w ogóle wszystkiego, co im przypada według prawa.

13. Czuwa nad spokojnem zachowaniem się wojskowych względem obywateli, tak na kwaterach jak i w marszach.

14. Zwierzchnik oddziału, do którego zgłosi się zwierzchność cywilna z prawnem żądaniem o pomoc wojskową, spełnia to żądanie, stosując się przytem do istniejących w tym przedmiocie postanowień.

—

* W № 197 *Gońca Urzędowego* zamieszczona jest Najwyżej zatwierdzona 10 maja 1874 r. Ustawa Christoforowskiego Towarzystwa górniczego, które zakłada się dla eksploatacji pokładów węgla kamiennego, antracytu, rudy żelaznej i innych, na należących do żony jednego z założycieli, jenerał-majora Lisaniewicza gruntach przy miasteczku Iwanowskiem, w powiecie Sławianoserbskim, w gubernji Jekaterynosławskiej.

Założycielami są: jenerał-major Szymon Lisaniewicz i pułkownik hrabia Mikołaj Rostowcow.

Zakładowy kapitał Towarzystwa oznacza się na miljon pięćset tysięcy rub. met., mających się zebrać za pomocą emisji sześciu tysięcy akcij po dwieście pięćdziesiąt rubli metal. każda.

Połowę całej ilości akcij założyciele mogą zatrzymać sobie do rozdziału pomiędzy nich i inne osoby, które oznajmiły im życzenie uczestniczenia w niniejszem przedsięwzięciu; za te akcje składają się przypadające sumy w terminach oznaczonych w Ustawie. Na pozostałe trzy tysiące akcij, po zatwierdzeniu Ustawy Towarzystwa, otwierają się zapisy, które mogą trwać nie dłużej jak w ciągu sześciu miesięcy od dnia zatwierdzenia Ustawy.

—

* W *Gońcu Urzędowym* zamieszczona jest zatwierdzona przez Ministra Finansów 25 kwietnia 1874 roku, stosownie do Najwyżej zatwierdzonej 5 kwietnia 1874 r., uchwały Komitetu Ministrów, Ustawa szkoły Technicznej S. J. Malcowa, przy jego zakładach we wsi Ludwinowie, w powiecie Żyzdryńskim, w gubernji Kałuskiej i ma na celu: 1) dostarczanie dzieciom, majstrów i robotników pracujących w tych zakładach, możności otrzymania pierwotnego ogólnego i technicznego wykształcenia i 2) komunikowanie zdatniejszym robotnikom niezbędnych elementarnych wiadomości technicznych, stosownie do czego szkoła dzieli się na dwa oddziały: *pierwszy* dla uczniów mających co najmniej 12 lat i *drugi*—dla robotników dorosłych.

—

* *Departament Ministerstwa Oświecenia Publicznego.* Przez decyzję Komitetu Naukowego Ministerstwa Oświecenia Publicznego, zatwierdzoną przez Towarzysza Ministra, postanowione zostało: książkę pod tytułem: „*Zasady jeometrji wykreślnej*, ułożył *K. Mamyszew*, według programatu szkół realnych Ministerstwa Oświecenia Publicznego, art. 11—60, St. Pet. 1874 in 8-vo, z atlasem rysunków," zaaprobować jako przewodnik dla szkół realnych.

—

* *Departament Poczt.* W byłem mieście Sudaju, w powiecie Czuchłomskim, w gubernji Kostromskiej, odległem o 35 wiorst od m. Czuchłomy i we wsi Wielkiem Muraszkinie w powiecie Kniahinińskim, w gubernji Niższonowogrodzkiej, odległej o 17 wiorst od m. Kniahinina urządzone zostały przyjmowanie i wydawanie wszelkiego rodzaju korespondencji.

—

* *Departament Telegrafów.* Na istniejącej linji telegraficznej od Berdyczowa do Rowna, urządzona została w miasteczku Sławucie (w gubernji Wołyńskiej) stacja telegraficzna, z przyjmowaniem depesz korespondencji wewnętrznej i zagranicznej.

—

* *Bank Polski.* W dalszym ciągu ogłoszeń swych z dnia 1 (13) sierpnia r. z., o wycofaniu z obiegu biletów bankowych, mianowicie:

a) 1° rublowych koloru orzechowego, emisji od 3 (15) września 1857 r.

b) 3 rublowych perłowego koloru z różową siatką, emisji od 1 (13) marca 1850 r.

c) 10 rublowych perłowego koloru z niebieskiemi na odwrotnej stronie ozdobami, emisji od 7 (19) stycznia 1844 r.

d) 25 rublowych perłowego koloru z różowemi ozdobami, emisji od dnia 21 października (2 listopada) 1852 r.

Bank Polski podaje niniejszem do powszechnej wiadomości:

1. Że bilety jego powyżej wymienione, od dnia 1 (13) lipca r. b. będą przyjmowane tylko w Banku Polskim i jego Oddziałach, w należytościach tymże przypadających, a także Kasa Banku wymieniać je będzie jedynie do dnia 1 (13) lipca 1875 roku.

2. Że po upływie tego drugiego, jako ostatecznego terminu, pozostałe w obiegu bankowe bilety uważane będą za umorzone i żadnej wartości nie mające. 2,933.

—

* *Warszawska Kasa Oszczędności* wraz z Kantorem pomocniczym przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 25 sierpnia (6 Września) roku b,, włącznie, wydała książeczek nowych 131, na które, tudzież na dawniejsze w 990 wnioskach złożono rub. sr. 9,219 kop. 75. Na żądanie 152 uczestników (prócz procentu rub. sr. 104 kop. 83, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłacił rub. sreb. 8,518 kop. 13, i umorzyła książeczek 54. Przeto uczestników 25,778, posiada kapitał rub. sr. 903,705 kop. 97.

* W Warszawskim Sądzie Wojskowo-Okręgowym wyznaczone zostały:

Na 4 (16) września, o godzinie 10 z rana:

1) Przeciwko szeregowcowi Warszawskiej komendy zbiorowej Ignacemu *Radjonowowi*, oskarżonemu o znieważenie feldfebla czynem.

2) Przeciwko szeregowcowi Keksholmskiego pułku grenadjerów imienia Cesarza Austrjackiego Nikicie *Stepanczukowowi*, oskarżonemu o powtórne zbiegostwo ze służby, roztrwonienie efektów skarbowych i inne przestępstwa.

3) Przeciwko kanonjerowi 3 baterji 6 brygady artylerji Eustachemu *Kowalowi*, oskarżonemu o samowolne wydalenie się i uderzenie swego fejerwerkera.

Na 7 (19) września, o godzinie 10 z rana:

1) Przeciwko strzelcowi 3 bataljonu strzelców Janowi *Sokołowowi*, oskarżonemu o niezachowanie szczególnych obowiązków służby wartowej.

2) Przeciwko szeregowcowi 37 Jekaterinburgskiego pułku piechoty Rochowi *Jurczykowi*, oskarżonemu o kradzież gwałtowną.

3) Przeciwko szeregowcowi Łomżyńskiego bataljónu gubernjalnego Nazarowi *Oriechowowi*, oskarżonemu o kradzież gwałtowną.

Na 10 (22) września, o godzinie 10 z rana:

1) Przeciwko szeregowcowi 5 Kijowskiego pułku grenadjerów Bazylemu *Drużynimowi*, oskarżonem o uderzenie w twarz gefrejtera, zastępującego miejsce podoficera sekcyjnego.

2) Przeciwko szeregowcowi 40 Koływańskiego pułku piechoty Szlamie *Sziderowi*, oskarżonemu o kradzież gwałtowną.

Na 12 (24) września, o godzinie 10 z rana:

1) Przeciwko szeregowcowi 10 Małorosyjskiego pułku grenadjerów Grzegorzowi *Szuszkowskiemu*, oskarżonemu o samowolne wydalenie się z dyżuru i kradzież gwałtowną.

2) Przeciwko płaterzowi pułku ułanów łejb-gwardji imienia Jego Cesarskiej Mości Franciszkowi *Molichowi*, oskarżonemu o zbrojny opór strażnikowi ziemskiemu i inne przestępstwa.

3) Przeciwko szeregowcowi 24 Symbirskiego pułku piechoty Janowi *Łochmaczewowi*, oskarżonema o pijaństwo i niejednokrotne roztrwonienie efektów skarbowych.

Na 13 (25) września, o godzinie 10 z rana:

1) Przeciwko kanonjerowi 2 parkowej brygady artylerji Bazylemu *Rodinowowi*, oskarżonemu o niejednokrotne samowolne wydalanie się, o pijaństwo, burdy, znieważenie słowne zwierzchnika i opór w wykonaniu rozporządzenia zwierzchnika.

2) Przeciwko szeregowcowi 8 Moskiewskiego pułku granadjerów Janowi *Wierszowi*, oskarżonemu o kradzież gwałtowną.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* **Komitet tegorocznej ogólnej Wystawy Warszawskiej płodów gospodarstwa i przemysłu rolnego** podaje do wiadomości, że z uwagi, iż wzajemna wymiana myśli i spostrzeżeń wyniesionych z tegorocznej wystawy płodów gospodarstwa wiejskiego i przemysłu rolnego, wielce może się przyczynić do spotęgowania i uzupełnienia wpływu, jaki wystawy tego rodzaju powinny wywierać na rozwój i postęp rolnictwa krajowego, JW. Warszawski Jenerał-Gubernator, wskutek przedstawienia Komitetu, decyzją z dnia 23 sierpnia (4 września) r. b. Nr. 17,530, raczył zezwolić na urządzenie w czasie trwania obecnej wystawy, publicznych konferencji, w celu rozbioru i przedyskutowania następujących przedmiotów:

1. Jakie są najwłaściwsze i najtańsze sposoby zadrzewiania nieużytków?

2. Jakiemi środkami można podnieść sadownictwo w ogóle, a w szczególności w małych gospodarstwach?

3. Jakie są doświadczenia z wyrobu i użytkowania torfu?

4. Czy w obecnych warunkach nie należałoby powiększyć uprawy roślin pastewnych, a mianowicie jakich?

5. Jakie zostały osiągnięte rezultaty z uprawy łubinu na większą skalę?

6. W obec wysokich cen inwentarzy żywych jakiemi środkami podnieść hodowlę bydła, oraz jakie ku temu wybierać rassy?

7. Jaki byłby najodpowiedniejszy sposób zużytkowania nabiału i rozwinięcia gospodarstwa mlecznego?

8. Czy niebyłoby korzystnem, aby termin odbywania jarmarku na wełnę w Warszawie był opóźnionym, oraz jakie zmiany należałoby zaprowadzić w dotychczasowej organizacji tegoż jarmarku?

9. Jakie rassy trzody chlewnej są najodpowiedniejsze do hodowli i jaki jest najwłaściwszy sposób ich żywienia i zużytkowania?

10. Jaki system uli należy przyjąć do racjonalnego prowadzenia pszczolnictwa?

11. O ile użycie sztucznych nawozów i jakich mianowicie, byłoby obecnie na czasie?

12. Czy fabryki krochmalu z mączki kartoflanej mogą być z korzyścią rozpowszechniane?

13. Czy wprowadzenie ogólniejsze żniwiarek i kosiarek może już obecnie być u nas korzystnem?

14. Jakie rezultaty osiągnięto przez używanie parowych młocarń?

15. Czy użycie ogólniejsze siewników rzędowych do siewu zbóż byłoby korzystnem?

16. Jakie zostały osiągnięte rezultaty z drenowania, i czy zastosowanie ogólniejsze drenowania u nas może już dziś być odpowiedniem?

17. Co jest korzystniejsze: czy intenzywne gospodarowanie na małych przestrzeniach, czy extenzywne na większych w jednej i tejże samej posiadłości, i w jakich mianowicie warunkach?

Jednocześnie JW. Jenerał-Adjutant Hrabia Kotzebue raczył zatwierdzić następujący porządek, w jakim wspomnione wyżej konferencje urządzone być mają:

a) Konferencje odbywać się będą w lokalu Komitetu wystawy codziennie w godzinach wieczornych, poczynając od dnia 6 (18) września.

b) Wstęp na konferencje dozwolony jedynie za biletami imiennymi.

c) Udział w konferencjach mogą brać jedynie wystawcy, sędziowie wystawy i osoby przez Komitet zaproszone.

d) Na konferencjach prezydować będzie wydelegowany przez Prezesa Komitetu Wystawy, Członek Komitetu, który z pomiędzy obecnych, dwóch sprawozdawców zaprosi.

e) Prezydujący otwiera i zamyka dyskusję, udziela głos żądającym przemówić w danej kwestji, czuwa nad porządkiem obrad, mocen jest odebrać głos mówcom, którzy od materji odstępować będą, a nawet w danym razie zawiesić posiedzenie.

f) Sprawozdawcy sporządzą w przeciągu dni 8-miu treściwe i o ile można dokładne zobrazowanie odbytych narad, i złożą takowe przewodniczącemu dla przedstawienia onego Komitetowi.

Podając o tem do wiadomości osób interesowanych, Komitet nadmienia:

że posiedzenia konferencyjne będą miały miejsce w dawnym lokalu Komitetu Wystawy, przy placu Bankowym, w pałacu Ministerjum Finansów, obok Banku Polskiego, na 1-m piętrze.

Konferencje rozpoczynają się w dniu 6 (18) września o godzinie 7 wieczorem, i odbywać się będą codziennie o tejże godzinie po dzień 12 (24) września włącznie.

Przedmioty posiedzeń konferencyjnych rozdzielają się jak następuje:

W dniu 6 (18) września rozbierane będą przedmiota wyżej wymienione pod № 1, 2, 3 i 10.

W dniu 7 (19) września № 7 i 16.
„ 8 (20) „ № 4 i 5.
„ 9 (21) „ № 6 i 9.
„ 10 (22) „ № 8 i 17.
„ 11 (23) „ № 13, 14 i 15.
„ 12 (23) „ № 11 i 12.

Bilety wejścia na konferencje wydawane będą bezpłatnie, w biórze Komitetu Wystawy na placu Ujazdowskim.

---

* W rozkazie do warszawskiej policji wykonawczej powiedziano, że JW. Jenerał-Gubernator Warszawski, po rozpatrzeniu prośby Anastazego Trapszo, antreprenera truppy dramatycznej dającej przedstawienia w ogródku „Alhambra“, zezwolić raczył podającemu, kontynuować przedstawienia wspomnione do 19 września 1 października r. b.

---

* **Tydzień handlowy.** Ciągle potwierdzające się dotychczasowe doniesienia o tegorocznych zbiorach, trzymają ceny zboża na rynkach zagranicznych pod naciskiem. Dopiero w ostatnich dniach minionego tygodnia raporta z targu londyńskiego doniosły nam o wzmocnieniu się cen pszenicy. Na innych targach usposobienie nie wiele się zmieniło, zbyt jednak częste fluktuacje mają według niektórych być oznaką przesilenia cen.

Na targu naszym dowozy p s z e n i c y były dość znaczne, a ceny w końcu tygodnia w porównaniu z początkiem zeszły o 60 kop. Płacono w ogóle za ziarno wyborowe wyższej wagi 6,90 do 7, za lżejsze 6,40—6,60, za pstrą i dobrą 6,15—6,45, za czerwono czystą i bez śnieci 6,45—6,50, za takową cokolwiek zanieczyszczoną 5,85—6,30, za gatunki średnie stosownie do jakości i czystości 5,60—5,70, za ordynaryjne 5,25—5,55 za korzec.

Żyto również przy dość znacznych dowozach niższe o 20—40 kop. w ciągu tygodnia, w porównaniu zaś z cenami zeszłego tygodnia o 120. Płacono w ostatnich dniach za ziarno wyborowe 4,65—4,80 za średnie 4,50—4,57½, za ordynaryjne 4,20 k. za korzec. Jęczmień, płacono za dwurzędowy 5,40—5,50, za czterorzędowy 5,25—5,40 za korzec. Owsa dowozy szczupłe; płacono 3,60—3,90. Grochu nie przywieziono. Mąka pszenna 5 k., żytnia 7½ niżej na pudzie.

Okowita słabo się trzymała, w końcu tygodnia trudno było osiągnąć 1,95 kop. za garniec.

C u k i e r. O obrotach w tym produkcie nie możemy nic pocieszającego donieść. Zastój trwa nieprzerwanie przy zupełnym braku żądań z gubernij wewnętrznych. Widoki na podniesienie cen Koeniga w Petersburgu okazały się mylnemi, gdyż wedle ostatnich wiadomości, rafinerje tegoż utrzymały ceny na przyszły miesiąc. Z obrotów u nas uskutecznionych, słyszeliśmy o sprzedaży 10 beczek Hermanowa po 4,50 za kamień z pierwszej ręki, z drugiej ręki spekul.nci zbywają wszystkie marki niżej. (*Gaz. Hand.*)

Z INNYCH GUBERNIJ.

* O pobycie Najjaśniejszego Pana w Moskwie, *Mosk. Wiad.* podają następujące szczegóły: 21 sierpnia (2 września), o godzinie 10½ z rana, Jego Cesarska Mość Najjaśniejszy Pan raczył przyjechać do Moskwy, w towarzystwie wielkiego księcia Meklemburgsko-Szweryńskiego, księcia następcy tronu Meklemburgsko-Szweryńskiego i księcia Aleksandra Niderlandzkiego. Jenerał-gubernator moskiewski wyjeżdżał na spotkanie Jego Cesarskiej Mości do stacji Kliny. W dworcu drogi żelaznej Mikołajewskiej Jego Cesarska Mość powitany był przez wyższych urzędników wojskowych i cywilnych. Po przyjęciu warty honorowej z pułku jekaterynosławskiego lejb-grenadjerów Jego Cesarskiej Mości, Najjaśniejszy Pan raczył przedstawić wielkiemu księciu Meklemburgsko-Szweryńskiemu wyższych urzędników wojskowych i cywilnych, poczem raczył udać się do kaplicy Matki Boskiej Iwerskiej i następnie do pałacu Mikołajewskiego, zkąd Jego Cesarska Mość raczył przejść do klasztoru Czudowskiego, gdzie ucałował relikwie św., ztamtąd zaś do katedry Wniebowzięcia, gdzie ucałował także relikwie i obrazy święte i był obecnym na krótkiem nabożeństwie dziękczynnem. Z katedry Wniebowzięcia Jego Cesarska Mość raczył przejść, przez galerję Czerwoną, do pałacu Kremlińskiego, w którego salach miały szczęście przedstawiać się Najjaśniejszemu Panu osoby mające wstęp do dworu, jak również przedstawiciele szlachty i kupiectwa. O godzinie 12½ w południe miał odbyć się na polu Chodyńskiem przegląd wojsk, lecz z powodu niepogody, takowy odłożony został na następny dzień Wieczorem Jego Cesarska Mość zwiedził Wielki teatr, gdzie dawano balet „Katarzyna.“

Tegoż dnia, 21 sierpnia (2 września), o godzinie 11-ej wieczorem, Jej Cesarska Mość Najjaśniejsza Pani, w towarzystwie Wielkich Książąt Sergjusza i Pawła Aleksandrowiczów i wielkiej księżny Meklemburgsko-Szweryńskiej, raczyła przyjechać do Moskwy. Jej Cesarska Mość raczyła wysiąść z pociągu kolei żelaznej nie dojeżdżając do Moskwy, na platformę Piotrowsko-Razumowską, gdzie powitaną została przez jenerał-gubernatora moskiewskiego, szefa żandarmów, ministra drog komunikacji i przez innych zwierzchników władz. Z Piotrowsko-Razumowskiego, Jej Cesarska Mość raczyła pojechać do pałacu Piotrowskiego, gdzie powitaną została przez Najjaśniejszego Pana, jak również przez wielkiego księcia Meklemburgsko-Szweryńskiego, księcia następcę tronu Meklemburgsko-Szweryńskiego i księcia Aleksandra Niderlandzkiego, oraz przez wyższych urzędników i dowódców osobnych oddziałów wojsk.

22 sierpnia (3 września), o godzinie 10-ej z rana, Najjaśniejszy Pan, w towarzystwie wielkiego księcia Meklemburgsko-Szweryńskiego, księcia następcy tronu Meklemburgsko-Szweryńskiego i księcia Aleksandra Niderlandzkiego, na czele licznego i świetnego orszaku, raczył wyjechać z pałacu Piotrowskiego na pole Chodyńskie, gdzie uszykowane były wszystkie wojska znajdujące się pod Moskwą. Będąc powitany pełnemi zapału okrzykami przez lud zgromadzony koło pałacu Piotrowskiego i na polu, Jego Cesarska Mość raczył objechać stępa szeregi wojsk i następnie kazał im defilować przed sobą dwukrotnie. Na samym początku Najwyższego przeglądu, wielka księżna Meklemburgsko-Szweryńska, ze swoim orszakiem, przyjechała z pałacu Piotrowskiego na pole Chodyńskie i obecną była na przeglądzie do samego końca. Jego Cesarska Mość raczył być zadowolony ze stanu wojsk.

Punkt o godzinie 1-ej po południu Najjaśniejszy Pan wrócił do pałacu Piotrowskiego na śniadanie, i następnie o godzinie 2-ej, wraz z Najjaśniejszą Panią i z Wielkimi Książętami Sergjuszem i Pawłem Aleksandrowiczami, raczył przyjechać do Moskwy. Jej Cesarska Mość z Wielkimi Książętami raczyła zwiedzić kaplicę Iwerską, klasztor Czudowski, katedrę Wniebowzięcia i pałac Mikołajewski, poczem udała się do pałacu Kremlińskiego, podczas gdy Jego Cesarska Mość Najjaśniejszy Pan raczył udać się do gmachu zebrań szlachty, gdzie zaszczycił swoją obecnością otwarcie ochrony szlacheckiej. Z domu zebrań szlachty Jego Cesarska Mość raczył udać się do archiwum ministerstwa spraw zagranicznych. O godzinie 4-ej, Najjaśniejszy Pan i Najjaśniejsza Pani, z Wielkimi Książętami, raczyli wrócić do pałacu Piotrowskiego. O godzinie 6-ej wieczorem, u Jego Cesarskiej Mości dany był obiad, na który zaproszeni zostali zwierzchnicy władz stolicy. Wieczorem Jego Cesarska Mość zwiedził Wielki teatr, gdzie dawano balet „Widmo.“

Wieczorem miasto zajaśniało iluminacją i tłumy ludu napełniły ulice, usiłując choć z daleka oglądać ubóstwianego Monarchę i witając wszędzie Jego Cesarską Mość głośnemi, przeciągłemi okrzykami „hura.“

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

P a r y ż, 13 września. Guizot umarł. Według jego życzenia, nie mają być wcale rozsyłane zaproszenia na jego pogrzeb, oraz nie ma być żadnej mowy nad grobem.

B e t h u n e, 13 września. Mowa mera do marszałka Mac-Mahona, po wyrażeniu uczuć uszanowania i przywiązania, powiada: Wielki jest czas, aby Zgromadzenie nadało ci władzę ostateczną, pozwalającą ci doprowadzić do pomyślnego końca dzieło reorganizacji moralnej i materjalnej, tak dobrze rozpoczęte. Marszałek Mac-Mahon dziękując oświadczył, iż spodziewa się, że Zgromadzenie uchwali szybko prawa konstytucyjne. Mac-Mahon wyjechał do Amiens dla znajdowania się na manewrach wojskowych.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Hrabia Chambord przesłał do Don Karlosa list następujący: „Kochany mój kuzynie. Zadowolenie jakiego doznałem przy odczytaniu twego listu, skutkiem objawionej w nim przez ciebie energji, jest równie żywe jak interes, jakim mnie przejmuje wasza sprawa we wszelkich jej szczegółach. Potrafię godnie ocenić powody, jakie cię skłoniły do zwrócenia się z memorandum do państw chrześcijańskich. Najlepszą odpowiedzią na kłamstwa rewolucyjne — jest pogarda, lecz oszczerstwo dochodzi niekiedy do takich ostateczności, których w żadnym razie ścierpieć nie można. W podobnem położeniu znajdujesz się i ty w obecnej chwili; spodziewam się jednakże, że po przeczytaniu wyłuszczonych przez ciebie z taką jasnością faktów, mocarstwa inaczej patrzeć będą na sprawę i kierować się swemi własnemi interesami oraz nie zatają dłużej prawdy i ukrócą nader smutne dla całego świata widowisko. Nie uważam za potrzebne powtarzać ci tu, że my, twoja ciotka i ja, będziemy szczęśliwi, skoro otrzymamy wiadomość o tryumfie sprawy legitymistowskiej w Hiszpanji. Opatrzność dała ci już widoczne dowody swej opieki; popierać cię ona będzie do końca, dla tego że pozostaniesz wiernym zasadzie, nie przestając walczyć, jak to do tej pory czyniłeś, za sławę religji i za szczęście twego ludu. Dla tego bądź odważnym, drogi mój kuzynie, i nie trać nadziei. Wierz w moje gorące życzenia i rachuj na niezmienną przyjaźń twego życzliwego Henryka.“

* Gazeta paryzka *Moniteur Universel* donosi, że dziesięciu gazetom bonapartystowskim zabronioną została sprzedaż uliczna w rozmaitych departamentach za przedrukowanie korrespondencji Jules Richard'a.

---

* Najsprzeczniejsze wieści obiegają ciągle o wypadku pod Guetaria. Organa berlińskie, które z początku utrzymywały, iż żołnierze pretendenta strzelali dopiero wówczas do kanonierki niemieckiej, gdy zostali przez nią zaczepieni, podają obecnie nowe objaśnienia. Według takowych, karliści strzelali jakoby nie do samych kanonjerek, lecz tylko do szalup niemieckich, które chciały wylądować. Ten mniemany zamiar wylądowania nie jest prawdopodobnym zgoła. Podług telegramu zamieszczonego w *Soir*, kanonjerki niemieckie ostrzeliwały nie jedną tylko pozycję karlistów, lecz od razu cztery porty zajmowane przez wojska pretendenta, i oto w jaki sposób rzecz ta odbywać się miała: gdy jedna z szalup niemieckich wysunęła się naprzód, przyjęta została strzałami karabinowemi przez wojska karlistowskie; wówczas kakonjerki niemieckie odpowiedziały na to bombardowaniem czterech małych portów karlistowskich. Nakoniec według depeszy wysłanej z Hendaye do *Timesa*, aż dziewięć statków wojennych: niemieckich, hiszpańskich i angielskich, strzelały do karlistów stojących w Zumaya; ci odpowiedzieć mieli strzałami skierowanemi do okrętów najbardziej zbliżonych do ich obozu. Można zauważać szczególniejsze stopniowanie tych rozmaitych wersji, które następuje ciągle, powiększając znaczenie samego wypadku. Najroztropniej jednak jest trzymać się objaśnienia danego przez *Prowinzial Correspondenz*, zdającego się być najprawdopodobniejszem, według którego dwie baterje karlistowskie ustawione obok Guetaria, miały dać ognia do kanonierki *Albatros*, która odpowiedziała na to kilku strzałami armatniemi. Organ ministerjalny berliński dodaje nadto, iż sprawa ta może być uważana za ukończoną, a dla wzmocnienia takiego zdania, urzędowy telegram z Berlina donosi, że nie prawdziwą jest wiadomość, jakoby eskadra niemiecka na wybrzeżach hiszpańskich miała zostać wzmocnioną i że rząd cesarski nie wysłał żadnego rozporządzenia, któreby mogło usprawiedliwiać rozpuszczone w tym względzie pogłoski.

---

* **Raport sekretarza poselstwa angielskiego w Jeddo zawiera wiadomości, potwierdzające to co było zamieszczone w listach, wydrukowanych ostatniemi czasy, o usiłowaniach rządu japońskiego w popieraniu oświaty. „W 1872 roku ogłoszone było prawo, dzielące kraj na siedm okręgów uniwersyteckich. W każdym okręgu był naznaczony jeden inspektor, który miał pod swym nadzorem od 20 do 30 szkół. Wszyscy nauczycie ulegali egzaminowi, a szkoły były rozdzielone na wyższe, średnie i niższe.** Prawo to zatem funkcjonuje już dwa lata; od tego czasu założono 1799 szkół prywatnych, a 3,630 publicznych, w których uczy się 338,463 chłopców i 109,637 dziewcząt. Do liczby tej dodać należy 3,000 studentów, znajdujących się w wyższych zakładach naukowych, co stanowi ogół 487,880 młodych japończyków, czyli 1/63 całej ludności, korzystającej z systematu wychowania, przez rząd utworzonego.

„W Jeddo w liczbie wyższych zakładów naukowych, znajduje się „Dai-Gakko” (uniwersytet) „Go Gakko” czyli szkoła nauki języków cudzoziemskich, „Schi Ham-Gakko” czyli szkoła normalna, oraz większa szkoła wyższa i kilka szkół przygotowawczych dla młodych dziewcząt.

---

* Z Nowego-Yorku donoszą, że murzyni z Trenton, w stanie Tenesse, uorganizowali się i zagrażają wytępieniu ludności białej. Ta ostatnia, ująwszy wielu jeńców, ukarała szesnastu głównych podżegaczy powstania murzyńskiego.

---

* Do biura wojennego washingtońskiego nadeszły wiadomości od wyprawy kapitana Bath, który wyruszył 1-go lipca z przylądka Brown, do Wyoming, w celu ukarania dzikich za grabieże w tej dolinie i okolicach. Po kilku dniach marszu, oczom wyprawy przedstawiła się wioska indyjska ze 112 mieszkaniami rozłożonemi w głębokim rozdole.

Za zjawieniem się wojska, dzicy rzucili się do małego wąwozu, cisnąc się jeden na drugiego, co dało możność strzelania do nich z zupełnem powodzeniem, tak, iż po bitwie znaleziono 17 poległych ciał, tworzących jedną ogólną masę. W pół godziny nie został we wsi ani jeden indjanin, oprócz dzieci. Zbiegowie wkrótce ukazali się na urwiskach ponad rozdołem, i dali kilka strzałów, przyczem ubili dwóch żołnierzy, a trzech ranili. Ogółem zabito 25 indjan, a raniono stu. Strata zaś wojsk amerykańskich nie jest określoną. Kapitan twierdzi, że odniosłby zupełne zwycięztwo i zniszczył całą wieś, gdyby nie chytrość dzikich, którzy go zdradzili i opuścili podczas bitwy.

Kompanja jazdy wysłaną została na pomoc jenerałowi Pope w Kanzas. Przeznaczeniem jej jest bronić drogę żelazną kanzaską od napadów indjan koczowniczych. Wyprawa zaś, wysłana z twierdzy Stile przeciw indjanom, którzy napadli na górników senopolskich, powróciła, nie spotkawszy nieprzyjaciela.

---

* Położenie nowych zdobyczy holenderskich na Sumatrze zostaje ciągle mniej więcej w jednakowym stanie. Dowódca wyprawy atczyńskiej, jenerał van Swieten, powrócił do Europy a jego zdobycze; czyli terytorjum zajęte przez wojska niderlandzkie w Atczynie, zawsze jest dobrze strzeżone, lecz napowrót do podległości naczelników powstańczych, oprócz kilku skompromitowanych osobistości—ciągle jeszcze oczekiwać trzeba. Jednakże pewną jest rzeczą, iż polityka holenderska w osadach nie przestanie dążyć do poddania całej wielkiej wyspy Sumatry pod zwierzchnictwo Niderlandów. Jest to już zresztą ostatnia stacja na tej drodze, albowiem cała już prawie Sumatra, bądź bezpośrednio, bądź prawem lenności, znajduje się pod tem zwierzchnictwem. Od czasu powrotu jenerała Verspyk, mówią o trzeciej wyprawie w celu stanowczego załatwienia się na północno-zachodnim punkcie wielkiej ziemi Malajskiej.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 11 września.* Marszałek Mac-Mahon przyjmował dziś w południe posła hiszpańskiego, margr. de la Vega y Armijo, który wręczył mu swe listy wierzytelne. Następnie poseł hiszpański złożył wizytę ministrowi spraw zagranicznych księciu Decazes.—Marszałek Mac-Mahon wyjechał dziś o godzinie 6-ej wieczorem do Lille i uda się ztamtąd nasamprzód do Arras, Bethune, Amiens i St. Quentin. Będzie on obecnym na manewrach, jakie wykonane zostaną przez korpusa armji, pod dowództwem jenerałów Chinchant i Montaudon i w przyszły piątek zamierza powrócić znowu do Paryża.

* *Praga, 10 września.* Cesarz odręcznem listem z Brandysu pod datą wczorajszą, wyraził mieszkańcom Pragi podziękowanie swe za świetne i serdeczne przyjęcie, jakiego doznał.

* *Brandys, 10 września.* Król saski wyjechał dziś, o godzinie 7-ej wieczorem, do Drezna. Cesarz i arcyksiążęta Albert, Wilhelm i Rainer odprowadzili go do dworca kolei żelaznej.

* *Haga, 10 września.* Dotychczasowy główny dowódca wyprawy atczyńskiej, jenerał van Swieten, przybył tu dziś z Indij niderlandzkich.

* *Kopenhaga, 11 września.* Do północnego towarzystwa telegraficznego donoszą z Shanghai pod 10 b. m., iż poseł japoński Okuba przybył do Pekinu. Powiadają, iż zaproponowanem być ma załatwienie sprawy wyspy Formosa przez polubowny sąd międzynarodowy i wezwaną być ma Ameryka lub Włochy do rozstrzygnięcia pomienionej sprawy.

*** *Madryt, 11 września.* Jenerał, margr. Pavia atakował karlistów w Maestrazzo i pobił ich.— Rząd wyśle w końcu bieżącego miesiąca 3,000 i w październiku 5,000 ludzi posiłków na wyspę Kubę.**

*** *Konstantynopol, 10 września.* Miasto Panderma (Bendramo) nad morzem Marmora, w nocy z 6 na 7 b. m. spaliło się prawie całkiem; pozostało tylko 30 domów.**

---

* *Journal de Genève* zamieszcza statystyczny **wykaz ludności zajmującej się w Szwajcarji zegarmistrzowstwem.** I tak, w kantonie Neufchatel trudni się tem rzemiosłem 16,464 ludzi, w kant. Bern 14,135; w kan. Vaud 3,752, w kant. Genewskim 3,618 ludzi,—czyli razem 37,969 ludzi, z tych 12,727 kobiet. W ostatnich czasach przemysł zegarmistrzowski najwięcej rozwinął się w kantonie Berneńskim; wyrabiają tam rocznie około 500,000 zegarków, a że są to po większej części zegary bijące, których cenę można przeciętiowo naznaczyć 40 franków za sztukę, produkcja zatem wynosi około 20 miljonów franków wartości. W Genewie nie wyrabiają rocznie więcej jak 150,000 zegarków, ale że prawie wszystkie zegarki są złote a do tego w części bogato ozdobione, wartość ich dochodzi również do 20,000,000 franków. W kantonie Vaud prócz zegarków wyrabiają rocznie około 80,000 rozmaitych pudełek grających, wartości do 2,000,000 franków. Tenże dziennik podaje tablicę porównawczą wyrobu zegarków rocznie w kilku krajach, i tak: w Swajcarji 1,600,000 sztuk, ogólnej wartości 88 mil. franków; we Francji 300,000, wart. 16,500,000 fr.; w Anglji 200,000, wart. 16 mil. fr.; w Stanach Zjednoczonych 100,000, wart. 7,500,000 fr.; ogółem w tych czterech państwach wyrabiają rocznie 2,200,000 zegarków, wartość których wynosi 120 mil. franków.

---

* W gazecie *Finanza*, wydawanej w Aleksandrji, z dnia 6-go sierpnia, czytamy: „W Egipcie obecnie przygotowywaną jest **wyprawa dla zbadania źródeł Nilu.** Ma ona na celu oznaczyć fizyczny i geologiczny ustrój doliny Nilu i miejscowości, sąsiadujących z zatoką Arabską:

„Jedno z najgłówniejszych zadań, jakie wypadnie rozwiązać towarzystwu, zawiera się w zbadaniu kwestji co do odprowadzenia Nilu w koryto dawnej rzeki, która przepływała dolinę, nazywaną przez arabów „Doliną suchej rzeki“.

„Wykonanie tego projektu będzie miało na celu przywrócenie urodzajności ogromnemu territorjum.“

---

* Pruskie ministerjum handlu wyznaczyło na **uregulowanie koryta rzeki Brdy,** i w związku z tem na założenie portu, 300,000 tal.

---

* Gazeta włoska w Caserta wychodząca przytacza następny **fakt ciekawy.** W 1867 r. pewien kapitan 10-go pułku artylerji, Pancali, dał swemu synowi, na chrzcie, imie Bismarcka. Przed miesiącem, nazajutrz po zamachu kisingeńskim, siedmioletni Bismarck Pancali wysłał do kanclerza niemieckiego telegram z wynurzeniem spółczucia i z zapytaniem o jego zdrowie. Oto odpowiedź księcia Bismarka: „Caserta. Panu Pancali. Książę Bismark dziękuje wam za wasze spółczucie; rana jego goi się.” Z powodu tego faktu, kanclerz niemiecki napisał do jednego z swych przyjaciół neapolitańskich list następujący, wydrukowany w *Journal de Paris*: „Kochany przyjacielu. W liczbie pochlebnych dowodów względności, na których nie zbywa ludziom energji, nie myślałem doczekać się tego, aby moje na-

zwisko rodowe dawane było dzieciom jako imie, przy chrzcie. Tylko we Włoszech dostał mi się ten honor, ale to bynajmniej nie cieszy i nie bawi mnie. Prędzej zasmucony tem jestem. Przypominam sobie, że w 1847 roku dawano dzieciom imię Pijusa, a wiemy, iż jest w Europie królowa, nosząca to nazwisko (królowa portugalska). Następnie nastała pora potęgi Napoleona III. Ileż wtedy narodziło się malutkich napoleonów w rodzinach włoskich! Teraz przyszła moja kolej — i oto zaczynają się zjawiać maleńcy Bismarkowie; lecz widzę w tem drugą złą zapowiedź. Wyświadczysz mi wielką usługę, jeżeli użyjesz swego wpływu, aby przykład, dany w Caserta, nie znalazł naśladowców. Życzliwy ci Bismark."

—

* **Produkcja papieru** w ostatnich czasach przybrała wielkie rozmiary. I tak, podług doniesienia gazet niemieckich, w 1868 roku, w całych Niemczech było 242 fabryki, w których wyrabiano corocznie 1,600,000 cent. papieru rozmaitego rodzaju. Obecnie zaś w 423 fabrykach przygotowywują przeszło 3,600,000 centnarów na rok. Podług najnowszych danych statystycznych, liczba fabryk w państwach oddzielnych oraz ilość wyrabianego w nich papieru przedstawia cyfry następujące: Belgja 19 fabryk 450,000 centnarów, Danja 5 fabryk 72,000 centn., Niemcy 423 fabr. 3,600,000 centn., Austrja 130 fabr. 1,440,000 centn., Francja 404 fabr. 2,960,000 centn.. Wielka Brytanja 274 fabr. 3,600,000 centn., Włochy 67 fabr. 960,000 centn., Niderlandy 10 fabr. 144,000 centn., Szwecja i Norwegja 20 fabr. 270,000 centn., Rosja 66 fabr. 670,000 cent., Hiszpanja 17 fabr. 260,000 centn., Portugalja 16 fabr. 120,000 cent., Afryka 1 fabr. 5,000 cent., Brazylja 1 fabr. 8,000 cent., Kanada 2 fabr. 10,000 centn., Stany Zjednoczone 437 fabr. 3,230,000 cent. Wszystkiego na kuli ziemskiej w 1,922 fabr. produkują 17,819,000 cent. papieru pod druk.

—

* **Źródło trujące.** „Kurjer" wydawany w San-Francisco podaje ciekawe szczegóły o źródle zwanem Gaz Spring, znajdującem się o pół mili odległości od Bartlett Springs, na górze. Woda w niem jest zimną jak lód, lecz pieni się jakby wrzała, największą zaś osobliwość stanowi to, za wywiązuje się z niej gaz zabójczy. Na przestrzeni 100 jardów (jard=3 stopom angiel.) nie dostrzeżesz tam żywego stworzenia. Ptaki przelatując po nad źródłem, giną natychmiast. Dla próby trzymano na kilka stóp nad wodą jaszczurkę, która zdechła po dwóch minutach. Na zabicie człowieka trzeba minut dwudziestu. Robiący doświadczenia, po pięciu minutach uczuwali ciążenie i zawrót głowy. Gaz zawiera w sobie prawdopodobnie wielką ilość kwasu węglowego i zapala się niezwłocznie.

—

* Z ogłoszonej niedawno w Anglji „Księgi niebieskiej" widać, że w Japonji obecnie dotykalnie daje spostrzegać **wpływ prasy krajowej**. W Jeddo istnieje nie mniej jak 18 gazet, z których jedne wychodzą codziennie a inne co piąty dzień. Najbardziej rozszerzona między nimi jest „Nisziniszinizsi", gazeta codzienna, rozchodząca się, srednią cyfrą, w 1,500 egzemplarzach; „Takioniszinizsi-Szimuan" rozchodzi się w 860 egzemplarzach a „Szinbarsaki" odbija tyleż egzemplarzy. Z innych 15 gazet, niektóre wychodzą codziennie w liczbie około 200 egzemplarzy. W Japonji założoną także została gazeta w rodzaju „Punch'a."

—

* Z **Konstantynopola** piszą do gazety *Italie*, że **obyczaje** tej stolicy **zmieniają się** skutkiem ciągłego zetknięcia się mieszkańców miejscowych z europejczykami. I tak niedawno miał się tam odbywać pojedynek pomiędzy pewnym majorem armji tureckiej a Mehmed-Dawudem, krewnym zmarłego Szejka Szamila. Dalej mówią wiele o samobójstwach kilku finansistów. Ajent giełdowy Michałogon odebrał sobie życie skutkiem strat na giełdzie, pozostawiwszy jednakże swej rodzinie majątku 450,000 fr. Gaczigian, kassjer Towarzystwa kommunikacji parowej na Bosforze, pod nazwą Szikreti-charje, utopił się w studni skutkiem wykrycia jakichś niedokładności w jego rachunkach. Pewien urzędnik telegraficzny, zamieszany w grę giełdową, także uciekł się do samobójstwa. Opowiadają, jak pewien turek przerżnął sobie gardło na placu Wefa. Tymczasem dawniej nigdy słychać nie było o samobójstwach na wschodzie. Drugą nowością w obyczajach tureckich jest uczestnictwo p. Nazli-Hanum, córki Mustafy-Fazyl-paszy i małżonki Halil-Szerif-paszy w obiedzie danym przez ambasadora angielskiego. Kobiety tureckie, jak wiadomo, nie mogą brać udziału w żadnej ceremonji lub w uroczystości w towarzystwie z mężczyznami. Niewiadomo jeszcze jakie wrażenie wywrze ta wiadomość na sułtankę-matkę, którą uważają za najwyższą powagę towarzyską co do obyczajów żeńskich muzułmańskich. Jeśli ona zachowa milczenie, wtedy kobiety tureckie pospieszą za przykładem pani Halil-Szerif. Sprawi to wielki przewrot w obyczajach tureckich, z zadowoleniem całego świata, a szczególniej europejczyków.

—

* Dnia 12-go sierpnia peszteński sąd najwyższy skazał ostatecznie na **karę śmierci** przez powieszenie **Rozę Szandora**, znanego przywódcę rozbójników. Jeszcze w 1830 i 1840 r. grał on rolę bardzo niebezpieczną, a ujęty, skazany został w 1848 roku, za rozboje, na powieszenie, lecz Kossut go ułaskawił i wypuścił na wolność. Potem sformował bandę „cikosów," która uczestniczyła, w charakterze wojska nieregularnego, w rozmaitych bitwach. Po skończeniu rewolucji, Szandor popełnił jeszcze wiele morderstw i podpaleń, a ujęty powtórnie, został znów skazany na karę śmierci. Cesarz z kolei ułaskawił go, poczem kara śmierci zamienioną mu została na więzienie. W 1868 roku zupełnie go ułaskawiono, lecz ostatniemi czasy znów się wziął do rozbojów, skutkiem czego sąd najwyższy, ze względu na jego niepoprawność, podwukrotnem ułaskawieniu wyrzekł teraz, po trzeci raz karę śmierci. Spólnicy jego również osądzeni zostali na zamknięcie w więzieniu od 10 do 20 lat.

Redaktor, **M. Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa
dnia 2 (14) września.

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH. — We środę, — *w teatrze wielkim:* dramat **Dalila;** — *w teatrze letnim:* opera **Violeta (La Traviata);** we czwartek,— *w teatrze wielkim:* opera **Trubadur;**—*w teatrze letnim:* komedja **Stary Mąż;** w piątek,— *w teatrze wielkim:* trajedja **Romeo i Julja;** — *w teatrze letnim:* balet **Flick i Flock;** w sobotę,— *w teatrze wielkim:* opera **Jan z Lejdy;**—*w teatrze letnim:* komedje: 1-y raz, **On niezazdrosny; Homar; Ojczulek;** w niedzielę, — *w teatrze wielkim:* balet **Meluzyna;** —*w teatrze letnim*: komedje **Doktór Robin; On niezazdrosny; Tylko jedno słowo.**

WIELKI TEATR. — *Jutro*, we wtorek, opera **Faust.** — Początek o godzinie 7 1/2. — *Wczoraj*, było osób 1094.

TEATR LETNI W OGRODZIE SASKIM. — *Dziś*, w poniedziałek, tragedja w 5-u aktach (11-u obrazach), **Zbójcy.** — Początek o godzinie 7-ej. — *Jutro*, we wtorek, komedja **Pozytywni.**— *Wczoraj*, było osób 845.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — **Towarzystwo artystów dramatycznych** pod dyrekcją Anastazego Trapszo. — *Dziś*, w poniedziałek, opera komiczna **Życie paryzkie.**—Początek o godzinie 7-ej.— W razie niepogody, przedstawienie w sali.

W LETNIM TEATRZE OGRODU „ELDORADO" (przy ulicy Długiej Nr. 586). — **Towarzystwo artystów dramatycznych** pod dyrekcją Józefa Texla. —*Dziś*, w poniedziałek, komedja **Skarbonka.** — Początek o godzinie 7-ej.

ALHAMBRA (przy ulicy Miodowej).—*Dziś i codziennie*, **Koncert pierwszorzędnej orkiestry damskiej** z Wiednia, pod dyrekcją *Marji Schipek*.—Początek o godzinie 7 wieczorem. — Koncert w sali.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). — **Letni Cyrk braci Godfroy.** — *Dziś i codziennie*, **Wielkie przedstawienie** wyższej szkoły jazdy, gimnastyki, tresowania koni, oraz scen komicznych i mimicznych i t. p.—Początek o godzinie 8-ej.

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pośpieszny o godzinie 10 minut 30 wieczór.

Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 30 rano.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 6 z rana i o godz. 7 min 5 wieczór.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godzinie 11 min. 40 w nocy.

Pociąg pośpieszny (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 10 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 10 po południu (dochodzi tylko do Petrokowa).

Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: pośpiesznym o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowym o godz. 11 min. 10 z rana.

Przychodzą do Warszawy:

Pociąg kurjerski o godz. 5 min. 16 z rana.

Pośpieszny o godz. 8 min. 22 wieczorem.

Osobowy o godz. 5 min. 29 po południu.

Miejscowy (z Petrokowa) o godz. 10 min. 8 z rana.

Warszawsko-Bydgoska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 3 min. 8 po południu.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 40 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 10 po południu (tylko do Kutna).

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 2 min. 15 po południu.

Osobowy o godz. 9 min. 48 wieczorem.

Miejscowy o godz. 10 min. 8 z rana.

Warszawsko-Terespolska.

Wychodzą (z Pragi):

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 6 min. 53 z rana.

Pociąg towarowo-osobowy (2 i 3 klasa) o godz. 11 min. 48 z rana.

Pociąg pocztowy 3 klasy o godz. 3 min. 43 po południu.

Przychodzą (na Pragę): o godz. 10 min. 3 w nocy; o godz. 4 min. 42 wieczorem; i o godz. 11 min. 28 z rana.

* W dniu 1 (13) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 43, wyzdrowiało 65, umarło 8, pozostało 1381 (mężczyzn 624, kobiet 757), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 119, kobiet 138.

Przyjechali: — Jenerał-adjutanci: hr. *Sumarokow*, z zagranicy, ks. *Dundukow-Korsakow*, z Kijowa;—jenerał-major *Ekkert*, z Częstochowy;—rzeczywisty radca stanu *Huten-Czapski*, z St. Petersburga.

Wyjechali: — Jenerał-major z Orszaku J. C. Mości *Orżewski*, do Grodna;—sekretarz stanu, tajny radca *Nabokow*, i rzeczywisty radca stanu *Grzegorzewski*, do St. Petersburga.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 31 Sierpnia (12 Września) 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . . 100 Tal. . . .	2 m.	106	35	105	5
„ . . . . „ „ . . .	8 d.	106	5	105	75
Gdańsk . . . „ „ . . .	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk. . .	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1 Ft. Szter. . .	3 m.	7	20	7	18
„	kr. ter.	—	—	—	—
Paryż . . . . 300 Frank. . .	10 d.	86	32 1/2	86	2 1/2
„	„	86	40	86	10
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A. .	2 m.	97	50	—	—
„ . . . à vista		98	40	—	—
Petersburg . . 100 Rsr. . . .	3 m.	98	75	98	50
„ . . . . „ „ . . .	3 d.	—	—	100	—
Moskwa . . . „ „ . . .	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	145	75
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	106	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		96	—	95	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	103	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		72	50	—	—
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	76	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		116	—	115	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej .		—	—	139	50
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		100	—	99	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		262	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		102	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		222	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		90	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		123	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500 . .		515	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	97	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	112	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę.		—	—	52	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu . .		—	—	34	50
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100 . .		—	—	80	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		93	45	93	15
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 ¹)		92	55	92	25
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 ²) . . .		91	20	90	90
5% Listy Zastawne miasta Warszawy ³) . .		87	50	87	20
„ „ „ II Serja . .		86	75	86	45
5% Listy Zastawne miasta Łodzi ⁴) . . .		79	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 ⁵)		78	50	78	20
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	97	25
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 .		98	50	97	75
Metaliki Lutowe za rs. 100		101	—	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100		101	—	100	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .		175	50	174	50
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100 . . .		175	—	174	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		103	—	102	—
Monety.					
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	5	87
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	3	60
Pruskie bilety kasowe		1	7	—	—
Bilety bankowe austrjackie		—	66	—	—

¹) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. — k. 88 8/9.
²) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. 11 1/9.
³) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 2 k. 23 11/12.
⁴) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 1 k. 83 1/3.
⁵) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 12 2/9.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 5462.

MY ALEXANDER II,
CESARZ WSZECH ROSIJ, KRÓL POLSKI
etc. etc. etc.
Wiadomo czynimy iż:

Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu NASZEM
wydał wyrok następujący:

Obecni:
Umieniecki Prezes.
Grabowski, M. Bersohn } Sędziowie.

Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie d. 28 Sierpnia (9 Września 1874 r.

(podp.) Umieniecki, Prezes.
(—) Andrychiewicz Podp.
Trybunał Handlowy w Warszawie.

Mając sobie doniesionem przez Leona Schönfelda handel towarów blaszanych w Warszawie pod Nr. 368a prowadzącego tamże zamieszkałego, w podaniu jego na piśmie w d. 7 Września r. b. zaniesionem, iż tenże z powodu poręczenia za Henrykiem Jaspistejnem w sumie rs. 3 550 obecnie zbiegłym za granicę, i z powodu nieudania się operacji handlowej w Petersburgu przedsięwziętej, stał się niewypłacalnym swoim wierzycielom, i dla tego uprasza o ogłoszenie swojej upadłości, więc w takiem stanie rzeczy na zasadzie art. 449 K. H.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

Upadłość Leona Schönfeld handel towarów blaszanych w Warszawie pod Nr. 368a utrzymującego i tamże zamieszkałego ogłasza. Czas zaczęcia się takowej z dniem 26 Sierpnia (7 Września) r. b. jako datę podania określa. Opieczętowanie wszelkiego majątku do tegoż Schönfelda należącego pod powyższym numerem lub gdzie bądź indziej znajdować się mogącego rozporządza i do dopełnienia tego Podsędka Wydziału I-go deleguje. Kuratorami Tomaszewskiego wierzyciela i Bojasińskiego Patrona mianuje. Na Sędziego Komisarza Matiasa Bersohn Sędziego Trybunału przeznacza. Osobę upadłego Schönfelda przez oddanie go pod dozór policji zabezpieczyć nakazuje. Wpis na rubli srebrem trzy jako w objekcie niepewnym tymczasowie ustanawia i opłatę takowego na masę wkłada. Mocą tego w I-ej Instancji pod tymczasową egzekucją mimo oppozycji i apelacji wydanego wyroku, zawieszenie którego na tablicy Trybunału i podanie go do pism Kuratorom poleca.

(podp.) Umieniecki Prezes.
(podp.) Andrychewicz Podpisarz.
Zalecamy i rozkazujemy etc.

Świadczę i kuratorom wydaję.
Warszawa d. 29 Sierp. (10 Wrześ.) 1874 r.
Podpisarz Trybunału Handlowego
W. Andrychewicz.

N. D. 5450. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Siedlcach.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego, iż na dobra niżej wymienione zażądaną została pożyczka Towarzystwa Kredytowego obciążyć mająca pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej zamieszczonych a mianowicie:

1. Dobra Kołczyn w powiecie Konstantynowskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi sumę rs. 13,600.

2. Dobra Kossów Lacki w powiecie Sokołowskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi sumę rs. 30,000.

Zarzuty, jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Siedlce d. 29 Sierpnia (10 Wrześ.) 1874 r.
za Prezesa, Pruski.
Pisarz, Tchorzewski.

N. D. 5451. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Suwałkach.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego, Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione zażądaną została pożyczka która ma obciążać pierwszą ich hypotekę:

1. Dobra osada Balenszczyzna v. Posimnicze w powiecie Kalwaryjskim, pożyczka żądana wynosi rs. 1450.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą, przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Suwałki d. 28 Sierpnia (9 Września 1874 r.
p. o. Prezesa, Doboszyński.
Pisarz, Swiętosławski.

N. D. 5449. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Lublinie.*

Zawiadamia członków Towarzystwa Kredytowego iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa, obciążyć mające pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum, poniżej zamieszczonych

Dobra Moniatycze w powiecie Hrubieszowskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 15,600.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione mogą być przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Lublin d. 22 Sierpnia (3 Września) 1874 r.
Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

OTWARCIE SPADKOWE.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 5435. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Do regulacji spadków po śmierci:

1. Wiktoryna Zajdler wierzyciela sum rs. 1,306 kop. 25 i rs. 350 kop. 31 1/4 na nieruchomościach w Pradze pod N. 65c i 63 zapisanych.

2. Agnieszki z Zielińskich Zaręba właściciel ki nieruchomości Nr. 1520a.

3. Jana Oranowskiego właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 404 i 449, oraz wierzyciela sumy rs. 20,000 na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 649 ubezpieczonej, termin na dzień 8 (20) Marca 1875 r. wyznaczony został.

Jan Masłowski.

N. D. 5463. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po nastąpionej śmierci.

Leokadji z Liskowskich 1° Grabowskiej 2° Kotarskiej spółwierzycielce rs. 1,350 na dobrach Dembołęka z okręgu Radziejowskiego zabezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe do ukończenia którego termin na dzień 25 Listopada (7 Grudnia) 1874 r. w Kancelarji Hipotecznej wyznaczony został.

Warszawa d. 29 Sierpnia (10 Września) 1874 r.
Stanisław Tyrchowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 5427. *Warszawska Izba Kontrolna.*

W skutek niedoszłej w dniach 9 (21) i 12 (24) Sierpnia r. b. licytacji na dostawę dla Warszawskiej Izby Kontrolnej drzewa opałowego taż Izba zawiadamia że w biórze Izby w domu pod Nr. 1286a przy rogu ulicy Nowy Świat i Alei Jerozolimskiej w dniu 5 (17) Września o godzinie 11 z rana odbędzie się powtórna licytacja in minus a następnie w dniu 10 (22) Września r. b. relicytacja na tęż dostawę. Życzący przeto przystąpić do licytacji złożą w czasie i miejscu wskazanem deklaracje opieczętowane pisane na papierze stemplowym ceny k. 70 podług wzoru niżej zamieszczonego w których wyraźnie i bez skrobania winna być wypisaną cyfra przedmiotem deklaracji będąca i jednocześnie przy tejże przedstawią kaucję w ilości rs. 300, w gotowiźnie lub papierach procentowych. Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w dni powszednie od godziny 10 z rana do 2 po południu w kancelarji Izby.

Wzór do Deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . . podaję niniejszą deklarację mocą której podejmuję się dostawiać dla Warszawskiej Izby Kontrolnej drzewo opałowe w gatunku i ilości jaką taż Izba żądać będzie w ciągu roku jednego od czasu zawarcia umowy po cenie N rub. N kop. za sążeń drzewa sosnowego miary wskazanej warunkami licytacyjnemi.

Kaucję w ilości rs. 300 przy niniejszem załączam. Stałe moje zamieszkanie w N. pod Nr. pisałem dnia N. (podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

N. D. 5471. Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Warszawy.

W zastosowaniu się do § 82 Ustawy Towarzystwa Kredytowego miasta Warszawy, Dyrekcja ogłasza niniejszem, że nieruchomość w Warszawie przy ulicy Nowy-Świat pod Nr. 1251 położona, pożyczką Towarzystwa w sumie nominalnej rsr. 27,000 (wyraźnie rubli srebrem dwadzieścia siedm tysięcy) obciążona, z powodu niezapłacenia raty Kwietniowej z roku 1874 rs. 978 kop. 75, wyraźnie rubli srebrem dziewięćset siedmdziesiąt ośm kopiejek siedmdziesiąt pięć wynoszącej, wystawioną jest na sprzedaż przez publiczną licytację, która odbędzie się w dniu 5 (17) Listopada 1874 r. o godzinie 11-ej przed południem, w Kancelarji Hypotecznej Marcelego Zielińskiego Rejenta w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487 istniejącej.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży złożony do księgi wieczystej, przejrzany być może w Hypotece i w biórze Dyrekcji.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 40,500, wyraźnie rubli srebrem czterdzieści tysięcy pięćset.

Vadium do licytacji oznaczone jest na rsr. 5,400 wyraźnie rubli srebrem pięć tysięcy czterysta w walucie obiegowej.

Warszawa d. 31 Sierpnia (12 Września) 1874 r.

N. D 5472. Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Warszawy.

W zastosowaniu się do § 82 Ustawy Towarzystwa Kredytowego miasta Warszawy, Dyrekcja ogłasza niniejszym, że nieruchomość w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 567 położona, pożyczką Towarzystwa w sumie nominalnej rub. sr. 7000 wyraźnie rubli srebrem siedm tysięcy obciążona, z powodu niezapłacenia raty kwietniowej z roku 1874 rub. sr. 253 kop. 75, wyraźnie rubli srebrem dwieście pięćdziesiąt trzy, kopiejek siedmdziesiąt pięć wynoszącej, wystawioną jest na sprzedaż przez publiczną licytację, która odbędzie się 15 (27) Listopada 1874 r. o godzinie 11 przed południem w kancelarji hypotecznej Marcelego Zielińskiego Rejenta w Warszawie przy ulicy Miodowej pod 487 istniejącej.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży złożony do księgi wieczystej, przejrzany być może w hypotece i w biórze Dyrekcji.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 10,500, wyraźnie rubli srebrem dziesięć tysięcy pięćset

Vadium do licytacji oznaczone jest na rs. 1400, wyraźnie rubli srebrem tysiąc czterysta w walucie obiegowej.

Warszawa d. 31 Sierpnia (12 Wrześ.) 1874 r.

N. D. 5470. *Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Warszawy.*

W zastosowaniu się do § 82 Ustawy Towarzystwa Kredytowego miasta Warszawy, Dyrekcja ogłasza niniejszym, że nieruchomość w Warszawie przy ulicy Zapiecek pod Nr. 119A i 119 B położona, pożyczką Towarzystwa w sumie nominalnej rub. sr. 9000, wyraźnie rubli srebrem dziewięć tysięcy obciążona, z powodu niezapłacenia raty Kwietniowej z roku 1874 rub. sr. 326 kop. 25, wyraźnie rubli srebrem trzysta dwadzieścia sześć kopiejek dwadzieścia pięć wynoszącej, wystawioną jest na sprzedaż przez publiczną licytację, która odbędzie się w dniu 9 (21) Listopada 1874 r. o godzinie 11 przed południem, w kancelarji hypotecznej Marcelego Zielińskiego Rejenta w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487 istniejącej.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży złożony do księgi wieczystej, przejrzany być może w hypotece i w biórze Dyrekcji.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 13,500 wyraźnie rubli srebrem trzynaście tysięcy pięćset.

Vadium do licytacji oznaczone jest na rs. tysiąc ośmset w walucie obiegowej.

Warszawa d. 31 Sierpnia (12 Wrześ.) 1874 r.

N. D. 5354. Zarządzający dochodami akcyznemi Gubernji Lubelskiej, Radomskiej i Kieleckiej.

Podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż na mocy rozporządzenia JW. Ministra Finansów, zamieszczonego w poleceniu Departamentu dochodów niestałych, z dnia 29 Maja 1874 r. pod Nr. 711 odbywać się będzie licytacja w miesiącu Wrześniu 1874 r. w dniu niżej oznaczonym, poczynając od godziny 11 z rana, z relicytacją w dni trzy po dokonanej licytacji, na sprzedaż wszystkich zapasów soli skarbowej, znajdujących się w następnych magazynach:

Gubernja Radomska.

Turskim magazynie 23 Września 1874 roku.

Licytacja rozpocznie się od cen następujących:

Szybikowa 67 1/2 kop. za pud.

Zielona 57 1/2 kop. za pud.

Sól sprzedawać się będzie partjami, nie mniej 100 pud. każda, osoby nabywające sól, po złożeniu przed licytacją jako kaucji 10% od całej sumy, na którą projektowali zrobić zakup soli, płacą niedalej jak w dniu 7-ym od daty odebrania w magazynie zawiadomienia o zatwierdzeniu licytacji połowę za zakupioną sól należności, drugą zaś połowę w miarę wybierania soli, partjami nie mniej 100 pudów osoby które nabyły mniej 5,000 pudów wnoszą w przeciągu dni 30, zaś nabywający 5,000 pudów i więcej w przeciągu 6-ciu miesięcy od daty zapłacenia pierwszej połowy z tem zastrzeżeniem, aby wszystka zakupiona sól wybraną była w ciągu oznaczonych terminów, pod utratą w razie przeciwnym wniesionych pieniędzy. Sól może być sprzedawana partjami i mniej jak po 100 pud., lecz nie mniej 10 pud., pieniądze za takie partje, oprócz przedwstępnie wniesionych 16%, powinny być zapłacone nie później 7 dnia po odebraniu w magazynie zawiadomienia o zatwierdzeniu licytacji. Dalsze waranki licytacji na wyprzedaż pomienionej soli mogą być rozpatrywane w biórach.

Lublin d. 22 Sierpnia 1874 r.
Zarządzający dochodami akcyznemi gubernji Lubelskiej, Radomskiej i Kieleckiej
Baron Steinheil.
Pomocnik Buchaltera Makowski.

N. D. 5352. *Zarząd Intendentury Okręgowej Warszawskiego Wojennego Okręgu.*

W Warszawskim Okręgowym Zarządzie Intendentury 25 Września 1874 r. będzie się odbywać licytacja ostateczna, ustna i przez zapieczętowane deklaracje na dostawę dla Brześć-Litewskiej Majsterskiej dla obmundurowania Брестъ-Литовской Мастерской Обмундированія dwustu trzydziestu sześciu sążni trzypolanowych drzewa, z tych 64 sążnie brzozowych z olszowemi lub dębowemi i 172 sążnie sosnowych z jodłowemi. Termin na dostawę drew do Brześć-Litewskiej fortecy naznacza się na 1 Grudnia 1874 r. na 1 Lutego 1 Lipca i 1 Października 1875 r. w równych częściach każdego terminu.

Dla zabezpieczenia w dotrzymaniu warunków, wymaga się w papierach pieniężnych dla ustnych licytantów **trzystu rubli** a dla osób biorących udział w licytacji przez zapieczętowane deklaracje 15% wartości drzewa po cenach naznaczonych w deklaracjach.

Ceny powinny być oddzielnie naznaczone na drzewo brzozowe z olszyną lub dębiną i oddzielnie na sosnowe z jedliną.

Zapieczętowane deklaracje i prośby o dopuszczenie w przystąpieniu do ustnej licytacji, powinny być podane lub też przysłane do Warszawskiego Zarządu Intendentury nie później godziny 11 dnia naznaczonego dla licytacji. Przy zapieczętowanych deklaracjach powinna

być przedstawiona kaucja w wyż wymienionej ilości.

W cenach niedopuszcza się innych ułamków oprócz ¾ ½ i ¼ kop.; na zapieczętowanych deklaracjach powinien być zrobiony nadpis: „Do Okręgowego Zarządu Intendentury Warszawskiego Wojennego Okręgu, na licytację dostawy drzewa dla Brześć Litewskiej Majsterskiej dla obmundurowania naznaczoną na dzień 25 Września 1874 r."

Zatwierdzenie entrepryzy będzie zależeć od Okręgowego Intendenta Warszawskiego Wojennego okręgu, jeśli ceny na licytacjach okażą się dogodne.

Szczegółowe warunki entrepryzy, życzący mogą czytać codziennie w godzinach biurowych w Zarządzie Intendentury, a w Brześciu u dozorcy Magazynu 2-o żywności Radcy Dworu Millera.

Warszawa d. 23 Sierpnia 1874 r.
Intendent okręgu Jenerał Major Pawłow.
Naczelnik wydziału Postupalski.

N. D. 5351. Zarząd Intendentury Okręgowej.

Podaje do powszechnej wiadomości, że po spełznięciu licytacji odbytej w Warszawskiej Wojenno-okręgowej Radzie 12 Sierpnia na szpitalne rzeczy 1-o gatunku, zapotrzebowanych do Warszawskiego składu rzeczy na termin 1874 roku, w Warszawskiej Wojenno-okręgowej Radzie, naznacza się nowy termin na dostawę tych rzeczy na dzień 13 Września b. r.

Życzący należeć do licytacji powinni złożyć kaucji 400 rs. a przy zapieczętowanych deklaracjach wymaga się kaucji na 15% sumy entreprynerowej ceny ogłoszenia.

Licytacja odbywać się będzie na warunkach wyszczególnionych w ogłoszeniu Głównego Zarządu Intendentury ogłoszonego w oddzielnym dodatku do St. Petersburgskich Wiedomosti (Ст. Петербургскія Вѣдомости) Nr. 188 (11 Lipca 1874 r.)

Warunki entrepryzy, również wiadomości o rzeczach można czytać w sali do przyjęć (приемной) Zarządu Intendentury Okręgowej w godzinach biórowych a modele tych rzeczy można widzieć w Warszawskim składzie na rzeczy w godzinach biórowych udając się do Głównego Dozorcy Składu.

Warszawa d. 22 Sierpnia 1874 r.
Intendent Okręgu, Jenerał-Major, Pawłow.
Naczelnik Wydziału, Postupalski.

N. *D. 5363. Urząd Powiatu Nieszawskiego.*

Ogłasza niniejszym, że w biurze jego 18 (30) Września b. r. o godzinie 11 rano w trzecim terminie odbywać się będzie licytacja przez zapieczętowane deklaracje na oddanie w trzyletnią dzierżawę z 1-o Stycznia 1875 roku dochodu z Nieszawskiego miejskiego szlachtuza. Licytacja zacznie się od sumy rs. 400 50 kop.; kaucji do licytacji należy złożyć rs. 40 kop. 5.

Warunki mogą być przeglądane codziennie w Urzędzie Nieszawskiego powiatu z wyłączeniem dni świątecznych i galowych.

Nieszawa d. 20 Sierpnia 1874 r.

Forma deklaracji
(na stemplu 40 kopiejkowym.)

Вслѣдствіе вызова Нешавскаго Уѣзднаго Управленія, я нижеподписавшійся житель (тутъ четко и подробно объяснить мѣсто жительства), симъ объявляю что аренду дохода изъ скотобойни въ г. Нешавѣ принимаю на себя, подвергаюсь всѣмъ условіямъ изложеннымъ въ торговомъ производствѣ. Залогъ въ количествѣ сорокъ рублей пять копѣекъ (40 р. 5 к.) прилагая наличными, прошу въ случаѣ неудержанія на торгахъ о возвращеніи мнѣ таковаго.

Писано въ N. числа N. мѣсяцъ и годъ.
Подписать четко имя и фамилію.

N. D. 5439. *Naczelnik Górniczy Okręgu Zachodniego.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż w biórze Górniczym Okręgu Zachodniego w Dąbrowie w dniach 30 Września (12 Października), 2 (14) i 3 (15) Października 1874 r. codziennie, o godzinie 12 w południe odbywać się będą licytacje, (in plus) przez deklaracje zapieczętowane, na sprzedaż żelaza walcowanego i blachy cynkowej, znajdujących się w magazynie Okręgowym w Dąbrowie, i w Walcowni Sławkowskiej w okręgu Zachodnim, o warunkach do licytacji służących jak równie o ilości i cenach przeznaczonych do sprzedaży wyrobów, można zasięgnąć wiadomości w biórze Górniczym Okręgu Zachodniego w Dąbrowie osobiście lub też za pośrednictwem piśmiennej korespondencji, przeznaczone zaś do sprzedaży wyroby mogą być widziane w powyżej wymienionych magazynach. Przy tem nadmienia się że kupującym na licytacji żelaza za sumę od 3 do 5 tysięcy rubli dawany będzie rabat 2%, a kupującemu więcej jak za 5000 rubli rabat 3%.

Naczelnik Górnictwa, Gruszecki.
Urzędnik do Szczeglnych poruczeń, I. Jaszewski.
Sekretarz, I. Bykow.

N. D. 5509. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Piotra Skorołowicza Radcy Dworu, urzędnika Sztabu Głównego w Warszawie pod Nr. 1353 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Siateckiego Adwokata pod Nr. 572/3 i Teodora Łąckiego Mecenasa pod Nr. 1777 w Warszawie zamieszkałych, obrane mającego, w poszukiwaniu dwóch sum: rs. 450 z procentem od dnia 8 Lutego 1873 r. i rs. 1720 z procentem od d. 13 (25) Kwietnia t. r. i kosztów od Franciszka Freischmidt wieczysto-czynszowego posiadacza osady młynarskiej we wsi Młociny powiecie Warszawskim położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Wincentego Ruszczykowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 15 (27) Maja 1874 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

OSADA MŁYNARSKA

Nr. 20 oznaczona we wsi Młociny lit. B. gminie Powązki w powiecie Warszawskim gubernji Warszawskiej pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie położona, do Ekonomji Warszawa należąca w wieczysto czynszowej dzierżawie egzekwowanego dłużnika Franciszka Freischmidt, jako też i w jego użytkowaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około morgów 17 mieć mogąca, na gruncie której stoją następujące:

Zabudowania

1. Budynek z drzewa postawiony, w którym jest młyn wodny o jednem kole obrotowem i dwóch gankach; cały budynek gontem kryty o jednym kominie murowanym.
2. Dom mieszkalnz z drzewa zbudowany, pod dachem gontami krytym o dwóch kominach murowanych.
3. Budynek z drzewa pod półdachem gontami krytym o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.
4. Kloaka z desek o 2 drzwiach gontami kryta.
5. Druga kloaka na słupkach o jednym sedesie deskami kryta.
6. Budynek czyli dom mieszkalny, częścią z drzewa a częścią w pruski mur postawiony, gontami kryty, o jednym kominie murowanym.
7. Dom mieszkalny w pruski mur postawiony gontami kryty, o trzech kominach murowanych przy nim jest maleńki ogródek sztachetkami ogrodzony.
8. Przy młynie sklep murowany z cegieł w ziemi pod dachem z desek z takąż wystawką.
9. Brama wjezdna dwuskrzydłowa i płot z desek w kształcie sztachet.
10. Budynek z drzewa pobudowany, łaźnię w sobie mieszczący, gontami kryty, o dwóch kominach murowanych.
11. Wystawa przy powyższym budynku z desek i bali pod dachem gontami krytym.
12. Studnia balami cembrowana z dwoma żurawiami na słupach z drążkami żelazem okutemi.
13. Parkan z desek naokoło podwórka z furtką.
14. Mały domek z drzewa pod dachem gontami krytym o jednym kominie.
15. Mały kanalik do którego woda rowami dochodzi a na nim łazienka letnia z desek na słupkach postawiona bez dachu.
16. Dół deskami wyłożony do ścieku wody.
17. Drzew dzikich różnogatunkowych około sztuk sto.
18. Dom z drzewa zbudowany, z wierzchu szabrowany, gontami kryty, o jednym kominie murowanym.
19. Komórki z desek postawione, deskami kryte. Dwa ostatnie budynki zajmuje Jakób Hofert prawem wieczystej dzierżawy za umową prywatną.
20. Zrąb na budynek mieszkalny bez dachu.
21. Dom z drzewa zbudowany z przystawką gontem kryty, o jednym kominie murowanym.
22. Wystawy na słupach gontami kryte, pod któremi w rogach są dwie komórki z desek.
23. Altanka z desek pod gontami.
24. Piwnica z drzewa, ziemią nakryta przy niej brama wjezdna i furtka w parkanie.
25. Studnia balami cembrowana.

Budynki od Nr. 21 do 25 włącznie wraz z gruntem około łokci kwadratowych 300 znajdują się za umową prywatną w wieczystej dzierżawie niewiadomego imienia Afanasjewa za opłatą czynszu rocznego po rs. 30.

26. Dom drewniany z bali grubych nowopobudowany gontami krytym, o dwóch kominach murowanych, przy nim jest wystawka z desek takiemiż deskami kryta, oraz kloaka z desek. Dom ten ma stanowić własność żony dłużnika.
27. Domek z drzewa i cegły zbudowany, pod półdachem gontami krytym, o jednym kominie z przystawą i chlewkiem. Domek ten wraz z gruntem około łokci kwadratowych 1350 znajduje się w dzierżawie wieczystej Bojny Ruchnadel za opłatą czynszu rocznego po rs. 20.
28. Domek z drzewa deskami kryty o jednym kominie, zajmuje go wraz z gruntem około łokci kwadratowych 800, Moszek Bernbaum za opłatą roczną rs. 15.
29. Dom z drzewa pobudowany gontami kryty o jednym kominie z wystawką pod deskami. Dom ten wraz z gruntem około łokci kwadratowych 600, znajduje się w 20 letniem posiadaniu Kazimierza i Rozalji Pietrzykowskich za opłatą czynszu rocznego po rs. 27 kop. 50.
30. Dom nowy z drzewa deskami szalowany, gontami kryty o jednym kominie, który wraz z gruntem około łokci kwadratowych 1000, znajduje się w wieczystej dzierżawie Nikifora za opłatą czynszu po rs. 30 rocznie.
31. Dom w pruski mur zbudowany gontami kryty o jednym kominie. W podwórku obórka pod deskami a przy niej wystawka na słupach, dalej znowuż w tymże podwurku domek mały nowy deskami szalowany o jednym kominie; dom ten wraz z gruntem około łokci 900, zostaje w 28 letniej dzierżawie Michała Pietrzyk za opłatą czynszu rocznego po rs. 25.

Prócz wspomnionych wyżej dzierżawców, młyn dzierżawi Noech Szydłower, za opłatą roczną rs. 300, a łaźnię Szmul Zawluk za opłatą roczną rs. 100.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej osady znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierujących, Franciszka Siateckiego Adwokata pod Nr. 572/3 i Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie, w Warszawie pod Nr. 1777 zamieszkałych, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:
1. Wojciechowi Brochockiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie pod Nr. 549 w Warszawie urzędującemu, na ręce własne.
2. W. Małczyńskiemu, Wójtowi gminy Powązki we wsi Powązki, w powiecie Warszawskim urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 14 (26) Czerwca 1874 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej, dóbr Warszawa w Warszawie, d. 6 (18) Sierpnia 1874 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Warszawie o godzinie 10 z rana w Wydziale I d. 4 (16) Października 1874 roku.

Sprzedażą kierować będą: Franciszek Siatecki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego i Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, których zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 20 Sierpnia (1 Września) 1874 r.
w z. Sekretarz Trybunału Grabiński.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.
Warszawa d. 20 Sierpnia (1 Września) 1874 r.
w z. Sekretarz Trybunału, Grabiński.

N. D. 5429 Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Franciszka Karwowskiego obywatela w Warszawie pod Nr. 2782b zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Juljana Czajkowskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,000 z procentem od d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. liczącym się i kosztów od Walentego i Leokadji z Dobrowolskich małżonków Wolskich właścicieli dóbr ziemskich Dmosin z przyległościami w okręgu Brzezińskim, gubernji Petrokowskiej położonych, w tychże dobrach zamieszkałych, protokółem Michała-Wacława Markiewicza, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 7 (19) Stycznia 1870 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały.

DOBRA ZIEMSKIE

Dmosin, w okręgu i powiecie Brzezińskim, gubernji dawniej Warszawskiej obecnie Petrokowskiej, w gminie własnej Dmosiny parafji Dmosin, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Brzezinie a kasą okręgową w Łodzi położone, własną księgę hypoteczną mające, z folwarku i wsi Dmosin oraz wsi Gozd, tudzież wedle wykazu hypotecznego z realności Hamernia i olearnia, które obecnie na domy mieszkalne są zamienione składający się, a wszystko w jednem kawale ziemi żadną obcą własnością nieprzedzielonym oprócz drogi publicznej przez teritorjum dóbr przechodzącej, prawem własności do współegzekwowanych dłużników Walentego i Leokadji z Dobrowolskich małżonków Wolskich należące, zaś w dzierżawnem posiadaniu Mikołaja Wolskiego na lat 6, poczynając od dnia 1 Lipca 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1875 r. za cenę roczną rs. 3,000 za kontraktem urzędowym przed Michałem Przysieckim Rejentem w Warszawie dnia 19 (31) Lipca 1869 r. sporządzonym wypuszczone. Stosownie zaś do protokółu Andrzeja Białeckiego Komornika w Łowiczu zamieszkałego, w dniu 21 Lipca (2 Sierpnia) 1869 r. na żądanie Józefy-Tekli Aleksandry trzech imion Wilkęskiej panny dorosłej w Łowiczu zamieszkałej sporządzonego, zajmuje się dobra na satysfakcję sumy rs. 6,000 procentu i kosztów; zajęte zostały na trzyletnie wydzierżawienie poczynając od dnia 12 (24) Czerwca 1870 r. do tegoż dnia i miesiąca 1873 r. i termin do licytacji oznaczony został na d. 1 (13) Maja 1870 r. o godzinie 10 z rana w kancelarji Feliksa Pulińskiego Rejenta w Brzezinach.

Zajmują przybliżonej rozległości około włók miary nowopolskiej 47, w tej przestrzeni mieści się lasu iglastego około włók 5, który sprzedany został właścicielowi sąsiedniej Hamern Stępkowskiemu.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania.

1. Dom mieszkalny (dwór) z bali w węgieł zbudowany pod dachem gontami krytym o 3 kominach murowanych drewnianych wspartym z piwnicami sklepionemi.
2. Chałupa z bali w słupy zbudowana, pod dachem słomą krytym o jednym kominie murowanym.
3. Kloaka z desek gontami kryta, o jednym sedesie.
4. Gorzelnia murowana pod dachem gontem krytym o dwóch kominach murowanych z kompletnym aparatem „Pistorjusza" który ma być własnością Marcina Wojciechowskiego.
5. Chlewy z bali w słupy zbudowane gontami kryte.
6. Budynek z bali w słupy zbudowany pod dachem gontami krytym.
7. Studnia przy gorzelni balami cembrowana z pompą.
8. Most drewniany na rzece Rawce.
9. Domek drewniany z bali w węgieł zbudowany pod dachem gontami krytym z jednym kominem murowanym.
10. Obora z bali w węgieł zbudowana gontami kryta.
11. Dzwonek na słupku drewnianym.
12. Owczarnia murowana słomą kryta.
13. Spichrz z bali w węgieł zbudowany słomą kryty z okapami z gont.
14. Stodoła o dwóch klepiskach z bali w słupy zbudowana słomą kryta.
15. Obora i stajnia murowana słomą kryta.
16. Młyn wodny o trzech gankach z bali w węgieł zbudowany przy którym sluzy drewniane i przybudowanie z bali w węgieł służące na mieszkanie dla młynarza, gontami kryte o jednym kominie murowanym do tego przybudowany jest kurnik z desek gontami kryty.
17. Zabudowanie z bali w słupy zbudowane gontem kryte.
18. Chlewek z bali w słupy zbudowany, trzciną kryty.
19. Chałupa z bali w węgieł zbudowana słomą kryta o jednym kominie murowanym.
20. Chałupa w pruski mur postawiona, o jednym kominie murowanym słomą kryta.
21. Suszarnia z bali w słupy zbudowana drańcami kryta.
22. Chałupa z bali w węgieł zbudowana słomą kryta, o jednym kominie murowanym
23. Chlew z bali w słupy zbudowany słomą kryty.
24. Chałupa z bali w węgieł zbudowana, słomą kryta o jednym kominie murowanym.
25. Obórka z bali w słupy zbudowana słomą kryta.
26. Chałupa z bali w węgieł zbudowana słomą kryta o jednym kominie murowanym.
27. Dom z bali w węgieł zbudowany, słomą kryty, o dwóch kominach murowanych.
28. Karczma z bali w węgieł zbudowana, gontem kryta, o dwóch kominach murowanych.
29. Parsk w ziemi urządzony.
30. Kuźnia z bali w słupy zbudowana, drańcami kryta o jednym kominie murowanym.

Z inwentarza żywego znajduje się tylko koni fornalskich sztuk 22.

Martwy zaś jest taki:
1. Młockarnia fabryki Ewansa z manężem na zewnątrz stodoły urządzonym.
2. Sieczkarnia tejże fabryki.
3. Wozów na żelaznych i drewnianych osiach 8.
4. Pługów 10.
5. Bron drewnianych 20,
6. Radeł dwa.

Gotowe dochody są takie:
a) Karol Malczewski z propinacji płaci rocznie rs. 400.
b) Słowiński Józef z młyna rs. 450.
c) Wojciechowski Marcin z gorzelni rs. 60.

Wysiew roczny jest następujący: pszenicy korcy 90, żyta 260, owsa 200, jęczmienia 60, grochu 30, kartofli 500, buraków sadzi się około mórg 40.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Juljana Czajkowskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożony, przejrzany być może.

Zajęcie w kopjach doręczono:
1. Ignacemu Grabowiczowi Wójtowi gminy Dmosin we wsi Dmosin powiecie Brzezińskim, urzędującemu na ręce własne, w obecności Ignacego Offenberga Pisarza tejże gminy.
2. Wiktorowi Słosarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Brezinie urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 10 (22) Stycznia 1870 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr Dmosin w Warszawie dnia 7 (19) Stycznia 1870 roku. zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549, posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w Wydziale I-ym, dnia 31 Marca (12 Kwietnia) 1872 r.

Sprzedażą kierować będzie Juljan Czajkowski Adwokat, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 28 Stycz. (9 Lutego) 1870 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.
Warszawa d. 28 Stycz. (9 Lutego) 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży z d. 31 Marca (12 Kwietnia), 14 (26) Kwietnia i 28 Kwietnia (10 Maja) 1870 r., Trybunał Cywilny, Warszawski wyrokiem w tym ostatnim dniu wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr ziemskich Dmosin na d. 29 Maja (10 Czerwca) 1870 r. oznaczył, w ktorym przygotowawcze przysądzenie odbyło się i dobra Dmosin tymczasowo Adwokatowi Czajkowskiemu za sumę rs. 7500 przysądzone zostały. Po prawomocnem rozsądzeniu wyrokiem Rządzącego Senatu z d. 17 (29) i 18 (30) Marca 1871 r., sporów przeciwko postępowaniu poprzedzającemu przygotowawcze przysądzenie, Trybunał Cywilny Warszawski wyrokiem ilacyjnym w d. 16 (28) Czerwca 1870 r., termin do ostatecznego przysądzenia subhastowanych dóbr na d. 30 Lipca (11 Sierpnia) t. r. wyznaczył który spełzł bez skutku, z powodu sporów o taksę. Gdy wszakże spór ten rozsądzony został, wyrokiem Sądu Apelacyjnego jeszcze z dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) 1871 r., a mimo to ekstrachent dalszego popierania sprzedaży zaniechał, Trybunał Cywilny Warszawski wyrokiem z d. 6 (18) Grudnia 1871 r. wierzycielkę Paulinę z Augstejnów Rościszewską, Stanisława Rościszewskiego Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie małżonkę razem z nim w Warszawie pod Nr. 393 zamieszkałą, do takowego podstawił, a następnie wyrokiem z ilacji Pauliny Rościszewskiej w d. 20 Stycznia (1 Lutego) 1872 r. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia tychże dóbr w d. 8 (20) Marca 1872 r. godz. 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w Wydziale I Trybunału Cywilnego gubernji Warszawskiej, w miejscu zwykłych jego posiedzeń w Warszawie przy ulicy Długiej pod № 549,, a licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rs. 23,916 k. 40 jako ⅔ części szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Sprzedażą imieniem Pauliny Rościszewskiej dyrygować będzie Teodor Rościszewski Obrońca b. Rady Stanu Awokat w Warszawie pod № 608 zamieszkały, u którego także Paulina Rościszewska zamieszkanie prawne sobie obrała.

Na vadium złożyć potrzeba sumę rs. 2000.

Warszawa d. 25 Stycz. (6 Lutego) 1872 r.
R. Linowski.

Gdy ani ten termin ani naznaczony w d. 4 Lipca 1872 r. nie przyszedł do skutku i Rościszewska subhastacji zaniechała, przeto podstawił się do dalszego popierania subhastacji Teodor Pełka i termin wyznaczył na d. 11 (23) Września 1872 r., lecz i gdy ten termin nie odbył się podstawił się Kazimierz Filipowski lecz i ten subhastacji zaniechał, przeto w jego miejsce podstawiła się Julja Toporska i termin do ostatecznego przysądzenia był wyznaczony na dzień 8 (20) Stycznia 1873 r. Termin ten jednak znów nie przyszedł do skutku i dla tego Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tymże dniu wydanym, do dalszego popierania subhastacji dóbr Dmosin podstawił Annę Chmielewską w Warszawie pod Nr. 1292 zamieszkałą i termin do ostatecznego przysądzenia tychże dóbr na d. 1 (13) Marca 1873 r. wyznaczył. Następnie do sprawy tej przyłączył się Jan Wilkęski i dla tego obecnie subbastacja dóbr Dmosin popieraną jest na żądanie Anny Chmielewskiej w poszukiwaniu sumy rs. 2,157 kop. 69 z procentem zaległym oraz na żądanie Jana Wilkęskiego urzędnika w Warszawie pod Nr. 1429 zamieszkałego, w poszukiwaniu sumy rs. 588 z procentem i kosztami, obaj ekstrachenci zamieszkanie prawne obrane mają u Ignacego Piędzickiego Patrona w Warszawie pod Nr. 556 zamieszkałego.

Sprzedażą dyrygować będzie Ignacy Piędzicki Patron pod Nr. 556 zamieszkały, u którego zbiór objaśnień i warunki licytacyjne mogą być przejrzane.

W terminie więc powyższym w d. 1 (13) Marca 1873 r. o godz. 10 rano i za przywołaniem sprawy z wokandy subhastacyjnej, licytacja dóbr Dmosin odbywać się będzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I i zacznie się od sumy rs. 23,916 k. 40 jako ⅔ części szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Vadium wymagane jest w sumie rs. 2,000.

Warszawa d. 22 Stycz. (3 Lutego) 1873 r.
R. Linowski.

Po niedoszłym do skutku powyższym terminie subrogowali się kolejno do popierania subhastacji dóbr Dmosin: Jan Wilkęski. Dominik Ay, Teodor Pełka, Tekla Bukowska a ostatnio Anna Chmielewska. Jan Wilkęski, lecz gdy ci ostatni termin na dzień 13 (25) Listopada 1873 r oznaczonego nieodbyli, a nadto Anna Chmielewska wierzytelność swą zbyła Józefowi Czajkowskiemu aktem w dniu 19 Czerwca (1 Lipca) 1874 r. zeznanym przed Rejentem Paklerskim w Warszawie przeto na żądanie Józefa Czajkowskiego Urzędnika w Warszawie pod Nr. 1618G zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Ignacego Piędzickiego Patrona w Warszawie pod Nr. 556 zamieszkałego obrane mającego. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) 1874 r. wydanym z ilacji, podstawił tegoż Józefa Czajkowskiego w miejscu Anny Chmielewskiej do dalszego popierania sprzedaży dóbr Dmosin i termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 12 (24) Lipca 1874 r. wyznaczył Czajkowski poszukuje sumy rs. 1,800 z procentem od 1 Lipca n. s 1874 r. i kosztów.

Licytacja odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w dniu 12 (24) Lipca 1874 r. o godz. 10 rano i zacznie się od sumy rs. 23,916 k. 40 jako ⅔ części szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Vadium wymagane jest rs. 2,000.

Warunki przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału oraz w Kancelarji Ignacego Piędzickiego Patrona pod Nr. 556 w Warszawie.

Warszawa d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1874 r.
R. Linowski.

Z powodu nie dojścia do skutku powyższego terminu, na żądanie Teodora Pełki i nabywcy praw jego Józefa Sikorskiego, pierwszego Urzędnika w mieście Kutnie, drugiego Rejenta w mieście Szadku zamieszkałych, a zamieszkanie prawne u Józefa Stabrowskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 1776a. zamieszkałego obrane mających. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 12 (24) Lipca 1874 r. z ilacji wydanym podstawił Józefa Sikorskiego nabywcę praw Teodora Pełki w miejsce Józefa Czajkowskiego do dalszego popierania sprzedaży dóbr Dmosin i termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 10 (22) Sierpnia 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, gdy zaś i ten termin nie przyszedł do skutku, przeto wyrokiem Trybunału z ilacji w d. 10 (22) Sierpnia 1874 r zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Dmosin na dzień 10 (22) Września 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczony został. Józef Sikorski poszukuje sumy rs. 3,000. Licytacja odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w d. 10 (22) Września 1874 r. o godzinie 10 z rana i zacznie się od sumy rsr. 23,916 k 40 jako ⅔ części szacunku taxą biegłych wynalezionego. Vadium wymagane jest rsr. 2,000.

Warunki przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału i w Kancelarji Józefa Stabrowskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 1776a. w Warszawie zamieszkałego.

Warszawa d. 19 (31) Sierpnia 1874 r.
za Pisarza Trybunału,
Grabiński, Sekretarz Trybunału.

N. D. 5434. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Ludwika Cohn, kupca w mieście powiatowem Włocławku gubernji Warszawskiej zamieszkałego, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Szymona Rodzyn Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod N. 490/1 zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 7500, procentu 5% od dnia 10 (22) Marca 1874 r. zaległego i kosztów od Godzimierza Rudnickiego obywatela właściciela dóbr ziemskich Zagaj w okręgu i powiecie Łęczyckim położonych, tamże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne w Warszawie pod N. 585, u rządcy Hotelu Polskiego obrane mającego, protokółem Juljana Ostrowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 14 (26) Maja 1874 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE.

Zagaj, z przyległościami i przynależytościami w parafji Góra Ś-tej Małgorzaty gminie Tum okręgu i powiecie Łęczyckim, gubernji dawniej Warszawskiej, obecnie Kaliskiej w jurisdikcji Sądu Pokoju w Łęczycy położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Godzimierza Rudnickiego należące i w tegoż posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, przybliżonej rozległości około włók 32 morgów 18 obejmujące.

Na gruncie powyższym dóbr są następujące zabudowania:

1. Dom (dwór) z drzewa parterowy, gontami kryty, z kominem murowanym.
2. Dom folwarczny, z gliny, murowany gontami kryty z kominem murowanym.
3. Kurnik z cegły palonej murowany gontami kryty.
4. Ogród w części angielski, w części owocowy łącznie z warzywnym rozległy około mórg 5 rowem okopany, w ogrodzie tym znajduje się około 500 sztuk drzew owocowych i dzikich i większych nielicząc mniejszych i krzewów, w ogrodzie tym jest: kloaka deskami obita gontem kryta; studnia balami cembrowana, w tej studni zaprowadzona jest rura drewniana, w której jest urządzona pompa z drewnianym lewarem, przed domem są urządzone klomby z drzew.
5. Spichrz z drzewa słomą kryty.
6. Obora z kamieni polnych murowana, słomą kryta.
7. Szopa z bali gontem kryta.
8. Stodoła z gliny murowana słomą kryta.
9. Stodoła z gliny murowana słomą kryta.

Za stodołą powyższą przybudowana jest szopa na maneż deskami obita słomą kryta.

10. Owczarnia z gliny murowana w części słomą w części gontami kryta pomiędzy powyżej opisaną stodołą, a owczarnią pobudowany jest mur z kamieni polnych na wapno, w którym znajduje się brama.
11. Budowla z drzewa bez dachu.
12. Szopa bez ścian na skład sprzętów gospodarskich, trzciną kryta a w części deskami obita.
13. Studnia z pompą drewnianą.
14. Kuźnia z cegły palonej murowana, w części gontami a w części deskami kryta o jednym kominie.
15. Dom dawniej karczma z pacy murowana słomą kryta z kominem murowanym, przy domu tym jest postawiony chlewek słomą pokryty.
16. Dom dla służby z drzewa gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
17. Piec do lnu z cegły w ziemi częścią murowany, gontem kryty, z jednym kominem.
18. Płoty kamienne ręcznej roboty.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Szymona Rodzyn Obrońcy przy Rządzącym Senacie, w Warszawie pod Nr. 490/1 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji tutejszego Trybunału w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:
1. Wincentemu Nowak, Pisarzowi Sądu Pokoju w Łęczycy, tamże urzędującemu.
2. Antoniemu Piotrowskiemu, Wójtowi gminy Tum, do której dobra ziemskie Zagaj należą, we wsi Tumie, powiecie Łęczyckim urzędującemu.

Obudwom na ręce własne d. 15 (27) Maja 1874 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie d. 22 Maja (3 Czerwca) 1874 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 15 (27) Lipca 1874 r.

Sprzedażą kierować będzie Szymon Rodzyn Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 5 (17) Czerwca 1874 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.
Warszawa d. 5 (17) Czerwca 1874 r.
R. Linowski.

Po odbyciu w dniach 15 (27) Lipca 29 Lipca (10 Sierpnia) i 12 (24) Sierpnia 1874 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr Zagaj, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 12 (24) Sierpnia 1874 r. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr wyznaczył na d. 13 (25) Września 1874 r. godzinę 10 z rana, który odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 9000, jaką popierający sprzedaż postępuje, w terminie zaś ostatecznego przysądzenia od tejże sumy lub od ⅔ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 15 (27) Sierpnia 1874 r.
za Pisarza Trybunału,
Grabiński Sekretarz.

N. D. 5405. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kielcach.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, że na żądanie Józefa Wodrychowskiego właściciela dóbr Sierosławice, tamże w jurisdykcji Sądu Pokoju w Proszowicach zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne u Aleksandra Kalinki Patrona w Kielcach obrane mającego, z mocy obligu na dniu 13 (25) Czerwca 1858 r. i aktu Cesji na d. 10 (22) Lipca 1859 r. przed Wojciechem Mieszkowskim Rejentem zeznanych, wreszcie kontraktu kupna i sprzedaży dóbr Podlesie przed tymże Rejentem na d. 15 (27) Września 1860 r. zawartego, w poszukiwaniu sumy rs. 2955 w listach zastawnych z dopłatą do różnicy kursu na rs. 14 kop. 78, za rs. 15 oznaczonego, z procentem zaległym za lat 5 i bieżącym, z większej sumy rs. 6000 początkowo należnej, po upłacie pozostałej, i pod Nr. 31 Dz. IV wykazu hyp. na dobrach Podlesie, będących własnością Anny z Brzezińskich Głuskiej, po Marcinie Głuskim pozostałej wdowy, w dobrach tychże poniżej z położenia wyrażonych, zamieszkałej, zabezpieczonej, aktem Komornika Józefa Chlebowskiego z dnia 11 (23) Kwietnia i następnych 1874 r., zajęte zostały na przymusową Sądową sprzedaż.

DOBRA ZIEMSKIE

Podlesie, w gminie Oleśnica, w okręgu i powiecie Stopnickim, gubernji Kieleckiej położone.

Dobra te mają rozległości mórg 300 prętów około 566 czyli dziesiatyn 280; w tem: gruntu ornego około mórg 461, łąk 27, pastwisk wspólnych z włościanami 21, pastwisk oddzielnych 7, zarośli 2, nieużytków 36, pod drogami 4; pod budowlami 3, i w ogrodach 2 morgi. Odległe od osady powiatowej Stopnica o wiorst 11, a od osady Oleśnica wiorst 4, zaś od miasta gubernialnego Kielc wiorst 74. Gleba ziemi w części rędzina, w części z przypiaskiem próchnica, z pokładem w części nie przepuszczalnym, a w części przepuszczalnym.

Budowle dworskie są tam następne:

a) Dwór drewniany otynkowany pod gontem i słomą.
b) Oficyna z drzewa otynkowana pod słomą.
c) Wychodek. d) Dwie piwnice murowana i drewniana.
e) Spichrz z drzewa pod słomą. f) stodół dwie z chrustu z młocarnią pod słomą, g) szopa na słupach pod słomą, h) obora z drzewa i) stajnia i wozownia z drzewa pod słomą, k) chlewy, l) chlewik z drzewa pod słomą, ł) kuźnia z drzewa pod gontem, m) dom czworak z drzewa deskami kryty, n) dom drugi z drzewa pod słomą. o) czworak takiż, który przeszedł na własność Franciszki Antosiaczek, Franciszka Sroczyńskiego i Sylwestra Pietrachy; budowle w średnim stanie.

Włościan posiadających dawniejsze osady 22 w roku 1864 obdarowanych 8; pierwsi mają wspólność pasania na wygonie mórg 7 pręt. 16 drudzy zaś prócz tego i na wygonie Olszyny mórg 14 pręt. 140.

Opłacają dobra te podatków rs. 246 kop. 84 a od ubezpieczenia rs. 51 kop. 72.

Właścicielka z gruntów dworskich sprzedała nieprawnie a) 17 mórg z łąką Wojciechowi i Teresie Domagałom i Tomaszowi i Marjannie Pisarzkim małżonkom.

b) 7 mórg Stanisławowi i Katarzynie Pabiszom małżonkom, którzy grunt ten Janowi Domagale odstąpili.

c) 20 mórg z łąką mórg 2 oraz domem ad (n) opisanym, sprzedała Franciszkowi Skóra i ci z gruntów takich użytkują.

Dobra Podlesie za kontraktem z d. 16 (28) Lutego r. b., przed Rejentem Walerym Głowackim zawartym, wypuszczone zostały, w dzierżawę na lat 6, od dnia 1 Lipca 1874 r. Walerji z Wendów Wiesiołowskiej Tadeusza Wiesiołowskiego małżonce, za czynsz roczny po rs. 1000, w następnych zaś 3 latach po rs. 1200. Kontrakt dzierżawy takiej zaskarżony drogą procesu przez wierzyciela popierającego sprzedaż dóbr obecnych.

Kopje aktu zajęcia doręczone zostały Wójtowi gminy Oleśnica Maciejowi Bydłosz i Pisarzowi Sądu Pokoju w Stopnicy, zastępującemu tegoż Aleksandrowi Guzowskiemu pod d. 23 Kwietnia (5 Maja) r. b.

Wniesiono do księgi hipotecznej d. 12 (24) Sierpnia r. b., do księgi Trybunału Cywilnego w Kielcach dnia 14 (26) Sierpnia t. r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaż odbędzie się na posiedzeniu tegoż Trybunału w Kielcach dnia 27 Września (9 Października) r. b.

Warunki wreszcie sprzedaży i szczegółowe opisanie dóbr zajętych są do przejrzenia u Odpisanego Pisarza Trybunału, i u Aleksandra Kalinki Patrona sprzedaż popierającego.

Kielce d. 15 (27) Sierpnia 1874 r.
Sekretarz Jastrzębski, za Pisarza.

Wywieszono na tablicy Trybunału.
Kielce d. 17 (29) Sierpnia 1874 r.
Sekretarz Jastrzębski, za Pisarza.

N. D. 5466. Na żądanie pełnomocnika Sądowego nieobecnych sukcesorów, tudzież z mocy upoważnienia J. W. Prezesa Trybunału Cywilnego w Warszawie, ruchomości po Auguście Palm pozostałe, jako to: meble, garderoba, bielizna, pościel i t. p. sprzedane będą przez publiczną licytację, przed podpisanym Rejentem odbyć się mającą w d. 3 (15) Września r. b. o godzinie 1 z południa w domu Nr. 413E w Warszawie za Żelazną Bramą, obok Saskiego ogrodu.

Michał Markiewicz Rejent.

N. D. 5467. Prawnie zajęte ruchomości: pianino palisandrowe, meble jesionowe i inne sprzedane zostaną przez publiczną licytację d. 3 (15) Września r. b. o godzinie 10 z rana na placu Żelazna Brama zwanym w Warszawie.

Ferdynand Horoszewicz Komornik.
przy Sądzie Apelacyjnym. Nr. 542.

N. D. 5468. Prawnie zajęte ruchomości jako to: meble palisandrowe, machoniowe, jesionowe, dywany, lampy, bilardzik mały, zegar, garderoba męzka, naczynia kuchenne i t. p. w dniach 3 (15) Września r. b. o godzinie 10 rano na placu Krasińskim, 10 (22) Września r. b. o godzinie 10 rano za Żelazną Bramą w Warszawie, i w d. 4 (16) Września r. b. o godzinie 10 rano na targu wołowym w Pradze, przez licytację sprzedane będą.

K. Zamecznik Komornik.

N. D. 5433. Prawnie zajęte ruchomości w drodze egzekucji Sądowej jako to: meble jesionowe, rądle miedzianne, samowary, garderoba różna, kantary i podkłady na konieie i t. p. w d. 3 (15) Września r. b o godzinie 9 z rana, na targu Stare Miasto, o godzinie 10 z rana na targu Muranów, o godzinie 11 z ranana na targu Nowe Miasto i w d. 6 (18) Września r. b. o godzinie 10 z rana na targu Stare Miasto w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Stanisław Nawrocki Komornik.
przy Sądzie Apelacyjnym.

N. D. 4910. Sąd Policji Poprawczej w Janowie. Zawiadamia iż starozakonny Izrael Srugrader felczer, lat 40, żonaty, dzietny, mieszkaniec osady i gminy Annopol w okręgu Sądowym Kraśnickim, powiecie Janowskim, gubernji Lubelskiej, za niedozwolone i błędne leczenie wyrokiem Sądu Kryminalnego w Lublinie z dnia 1 (13) Czerwca r. b. z mocy art. 576 Kodeksu Kar Głównych i Poprawczych, na aresszt przez tygodni trzy i dwuletni dozór policyjny skazany został.

Janów d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1874 r.

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.—OGŁOSZENIA PRYWATNE.